

Tuottavuus – kilpailukyvyyn mitta. Sivu 2.

Kymijoen veden laatu kiinnosti lukijalaisia. Sivu 3.

Paperin TES-neuvottelukunnat pitivät kokouksen Kuusankoskella 11. marraskuuta. Metsäteollisuuden työnantajaliiton toimitusjohtaja Mauri Morenin ja Paperiliiton puheenjohtaja Antero Mäen mietteitä sivulla 4.

Riihimäen-Pietarin radan valmistaminen oli keskeinen syy paperiteollisuuden käynnistymiseen Kuusankoskella 120 vuotta sitten, mutta vasta Kuusankosken haararata mahdollisti suurteollisuuden kehityksen. Sivu 6.

Kymmene ja EY – pääjohtaja Harri Piehlin haastattelu. Sivu 7.

Vuoden palomies valittiin jälleen. Sivu 10.

24.11.1992

UUTIS KYMI

KYMIN PAPERITEOLLISUUS OY:N JULKAISU 52. VUOSIKERTA

Laadun

jatkuva kehittäminen ylläpitää kilpailukykyä

Kymin paperitehtaan sisäinen laatuauditointi on hyvässä vauhdissa. Auditoinnit on tehty C-laitoksella, hiomolla, massaosastolla, PK 8:lla ja PK 9:llä sekä rulapakkauksessa.

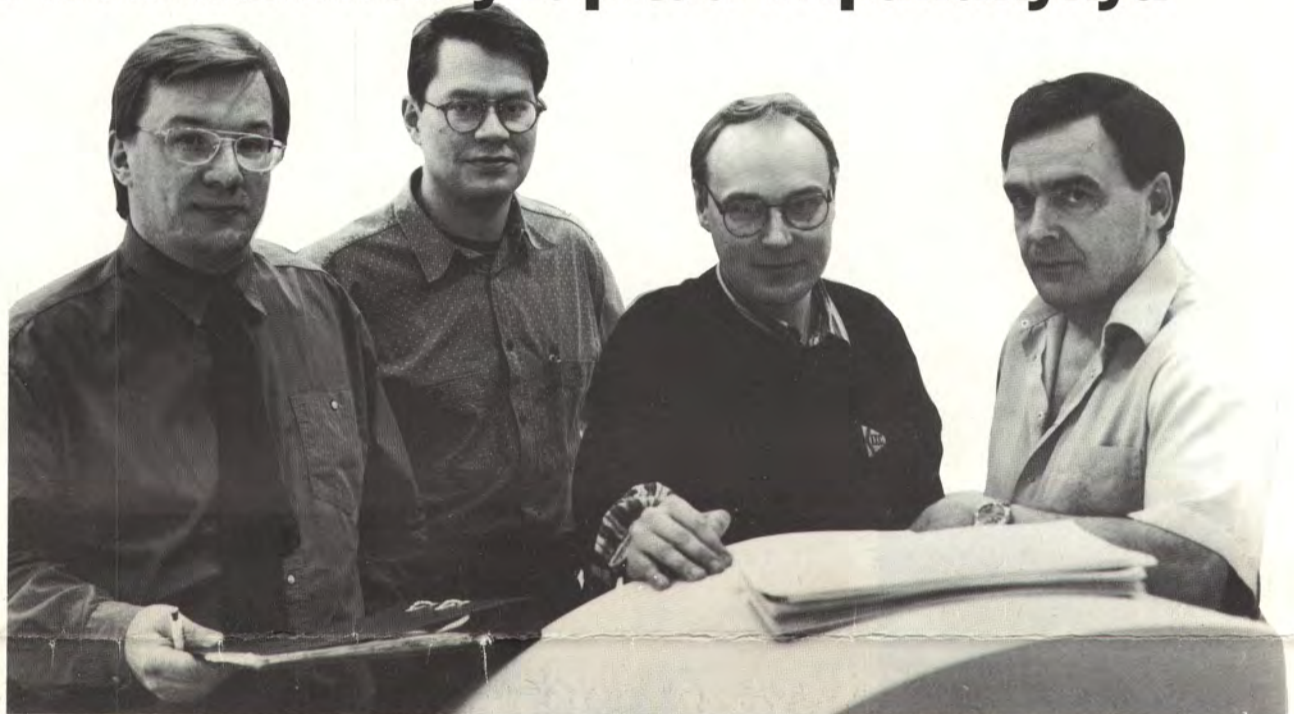
■ Sisäisen laatuauditoinnin tarkoitus on arvioida puolueettomasti tehtaan laatuajattelun toimivuutta, kattavuutta ja tehokkuutta sekä tehdä kehitysehdotuksia.

Laatuajattelu sisältää kuvauksen tehtaan kaikista laatuun vaikuttavista asioista ja toiminoista, esimerkiksi kuvaukset eri työvaiheista. Kokonaisuudessaan se on noin 17 000 sivun paksuinen, koko prosessin tilauksen vastaanotosta paperin lastaukseen kattava dokumentti, jolla ohjataan tehtaan laatuajattelun siten, että laatuajattelu pystytään ehkäisemään ennakoitua.

Laatuajattelun laatimiseen on ollut mukana koko henkilökunta. Sen pohjana on ISO 9002 -standardi.

Riippumattomat auditointijat

Kymillä on neljätoista sisäistä auditointijaa, jotka on valittu eri osastoilta siten, että he ovat riippumatto-

PK 8:lla auditointi pidettiin lokakuun lopulla. Vasemmalla käyttöpäällikkö Timo Johansson, auditointijat Juha Veräjänkorva ja Pekka Mertakorpi sekä pituusleikkurin käyttäjä Olle Hautala.

mia auditointivasta toiminnasta. Valinnassa on pyritty hyödyntämään mahdollisimman paljon sisäistä asiakkuutta, esim. siten, että hienopaperin laatuajattelu on C-laitokselta.

Auditoinnin aikana auditointijat käyvät läpi kyseisen osaston laatuajattelun. Toiminnon vastuuhenkilö esittelee ensin

toimintoon liittyvät menettely- ja työohjeet. Auditointijat tarkastavat, että ne vastaavat standardeja, kaikki osa-alueet on huomioitu ja määritelty jne.

Lopuksi tarkastetaan tehtaalta, että osastojen toiminta on laatuajattelun mukaista: mm. että henkilöstö tuntee laatuajattelun vaatimukset,

ohjeet ovat hyvin saatavilla ja järjestelmän mukaisia eivätkä sinne tänne liimattuja lappuja, lyhytaikaisia ohjeet ovat asianmukaisia, tarvittavat prosessi- ja konekaaviot ovat niille kuuluvilla paikoilla jne.

Loppukokouksessa käydään läpi saadut tulokset ja selvitetään, miltä osin laatuajattelu ja toi-

mina täyttävät standardin vaatimukset ja mitä pitää vielä parantaa.

Jatkuva prosessi

Kaikki Kymin paperitehtaan osastot tullaan käymään läpi vuoden loppupuolen mennessä. Laatuajattelu Lasse Leppänen painottaa, että laatuajattelu on laatuajattelun selvitettävä.

Jatkuu sivulle 12.

Elokuun alusta on konttoripapereiden pakkaamiseen käytetty ainoastaan 100-prosenttisestä uusiomassasta tehtyjä laatikoita. Laatikkoiden pohja-aihiota lisäämässä laatikkokoneeseen A4-valmistaja Anneli Värri.

KIERRÄTYS KUNNIAAN

Arkkisali siirtyi uusiomassapakkauksiin

Kymin paperitehtaan arkkisalissa on käytetty elokuun alusta lähtien pelkästään 100-prosenttisestä uusiomassasta valmistettuja laatikoita konttoripapereiden pakkaamiseen.

■ "Aikaisemmin ainoastaan osa pakkauksesta, esimerkiksi sisäpinta, oli uusiomassaa. Koska ympäristöystävällisyys on noussut yhdeksi tärkeimmistä keskustelunaiheista, toinen laatikkotoimittajistamme ehdotti kokonaan uusiomassasta teh-

tyjen laatikkoiden valmistamista", kertoo arkkisalilinen tuotantopäällikkö Jarmo Järvinen.

Toimittaja oli kehittänyt kartongin, jonka valkoinen ulkopintakin oli uusiomassaa. Laatikoita kehoitettiin ja ne havaittiin toimivuudeltaan hyväksi. Myös toinen toimittaja alkoi toimittaa uusiomassasta tehtyjä laatikoita.

"Pyrimme käyttämään uusiotuotteita siellä, missä se on mahdollista ja tässä käytössä ne ovat oimimmillaan.

Uusiomassasta tehdyt ai-

hiot ovat jopa suurempia kuin sekamassasta tehdyt, koska niiden kaikki pinnat ovat samanlaisia ja ne reagoivat kosteuteen samalla tavoin. Aikaisemmin uusio- ja ensiomassasta tehdyt pinnat kuivuivat eri lailla, mistä seurasi helposti aihoiden väentyilyä", Jarmo Järvinen selvittää.

Kymin arkkisalissa käytetään tänä vuonna yhteensä noin 9,5 miljoonaa laatikkoa A4 ja A3 -papereiden pakkaamiseen. Konttoriarkkipaperituotanto on 120 000 tonnia.

POVARI

Populismi myy hyvin...

Viimeksi eduskunnassa, jossa ponsifarssitehtailun jälkeen saatiin aikaan ydinvoimaa vastustava kanta.

"Suomessa on 200 ihmistä, joiden hölmöily on suojattu perustuslailla. Heitä kutsutaan kansanedustajiksi", kirjoitti Väinö Kirsikkala Aamulehden pakinnassa muutama viikko sitten. Joten syytteet kun-
nienloukkauksesta voi osoittaa hänelle.

96 kansanedustajaa äänesti ydinvoimaa vastaan. Suuri osa kuulemma omantunnon syystä, vaikka omatunto heidät tuskin on eduskuntaan valinnut. Osa varmaan äänesti puun polton eli korkeamman kantohinnan puolesta, vaikka omassa taloudessa palaakin sähkö eikä puu.

20 kansanedustajaa oli poissa. Osa heistä – mm. sosiaalidemokraatit ja keskustan eduskuntaryhmän puheenjohtajat – olivat seuraamassa Yhdysvaltojen presidentinvaaleja. Mutta matkailuhan avartaa – matkalaskun myötä myös Suomen vaihtotasetta.

Viisi kansanedustajaa äänesti tyhjää. Rohkeneeko kysyä, mitä virkaa on kansanedustajalla, jolla ei ole mielipidettä?

Suomen energiapolitiikka päättyi siten jälleen kerran tuntemattomaan yhtälöön. Ymmälle se lyö metsätaloudenkin. Ydinvoiman vastustajat vaativat suuren ääneen metsäteollisuudelta investointeja kotimaahan. Samalla investoijan mielipiteelle – millä niitä investointeja pyritetään – viitataan kintaalla.

Suomeen on ehdotettu perustettavaksi 4–5 sellutehdasta, koska ne ovat yliomavaraisia energian suhteen. Suuren paperikoneen (300 000

tn/v) kuluttama sähköteho on noin 20 megawattia. Suuren sellutehtaan (500 000 tn/v) ylijäämäenergia vastaa puolestaan noin 5 megawatin sähkötehoa. Energiameielessä siten tarvittaisiin neljän sellutehtaan tuottama ylijäämäenergia pyrittämään yhtä paperikonetta. Miten sovitaan töpselit ja kuka myy sellun?

Puumäärä, joka tarvittaisiin vuosittain korvaamaan 1 000 megawatin ydinvoimalan sähkötuotanto, on noin 15 miljoonaa kuutiometriä. Kenen omatunto antaisi vallat tällaisen määrän poltolle, kun parast'aikaa halutaan lisää suojelualueita ja luoda "aarniometsät" eläinten kodeiksi?

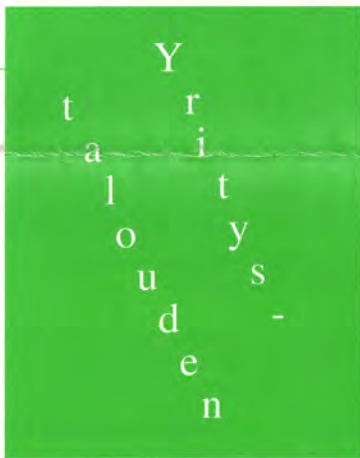
Tuulimyllyjä tarvittaisiin koosta riippuen useita tuhansia. Niilläkö pelot paketoitaisiin? Umpisolmu täälläkin.

Käteen näyttäisi jäävän vain kivihiili, jota sittemmin ympäristölle haitallisena voitaisiin verottaa. Jos Suomessa ei olisi edes nyky määrää ydinvoimaa ja sen korvaama sähkö olisi tuotettu kivihiilestä, niin...

Suomessa on vuosittain päässyt taivaalle noin 100 000 tonnia rikki-dioksidia, 80 000 tonnia typenoksideja ja lähes 20 miljoonaa tonnia hiilidioksidia enemmän kuin nyt.

Mutta tästähän ei kerro Reporadiosta viiteelle vaihtanut Ekoradio. Populismi myy hyvin. Tieto vaatii vaivannäköä. Järki jää tunteen vangiksi.

10.11.1992

Kuten viime kerralla todettiin, on kilpailukyky kaiken yritystoiminnan perusedellytys. Tällä kerralla tarkastellaan toiminnan tuottavuutta, joka ratkaisevasti vaikuttaa yrityksen kilpailukykyyn.

Tuottavuuden vaikutusta yrityksen menestymiseen havainnollistaa oheinen kuva. Tuottavuuden parantaminen saa aikaan ketjureaktion, jossa kasvanut kilpailukyky parantaa kannattavuutta ja nostaa vähitellen tuotantolaitosten käyntiastetta. Käyntiasteen nousu antaa taas mahdollisuuden nostaa tuottavuutta ja jatkaa edelleen positiivista kehitystä.

Tuottavuuden ohella kilpailukykyyn vaikuttavat tuotteiden sekä tuotannontekijöiden markkinahintojen muutokset. Mikäli tuotannontekijöiden hinnat (esim. puun hinta, palkat) nousevat tuotteiden hintoja nopeammin, kilpailukyky heikkenee.

Tuottavuuden määritelmä

Tuottavuus määritellään aikaansaadun tuotoksen (paperimäärän, sellumäärän jne.) ja sen tekemiseen uhrattujen tuotannontekijäpanosten (työtunnit, puumäärät, energiamäärät jne.)

suhteena. Se voidaan esittää kaavana:

$$\text{Tuottavuus} = \frac{\text{Tuotos}}{\text{Panos}}$$

Tuottavuudella mitataan tuotannontekijöiden käytön ja siten oman toimintamme tehokkuutta. Tuottavuus on sitä parempi

- mitä pienemmällä tai halvemmalla tuotannontekijäpanosten määrällä tuotos saadaan aikaan
- mitä suurempi tai parempi laatuinen tuotos samalla tuotannontekijämäärällä saavutetaan.

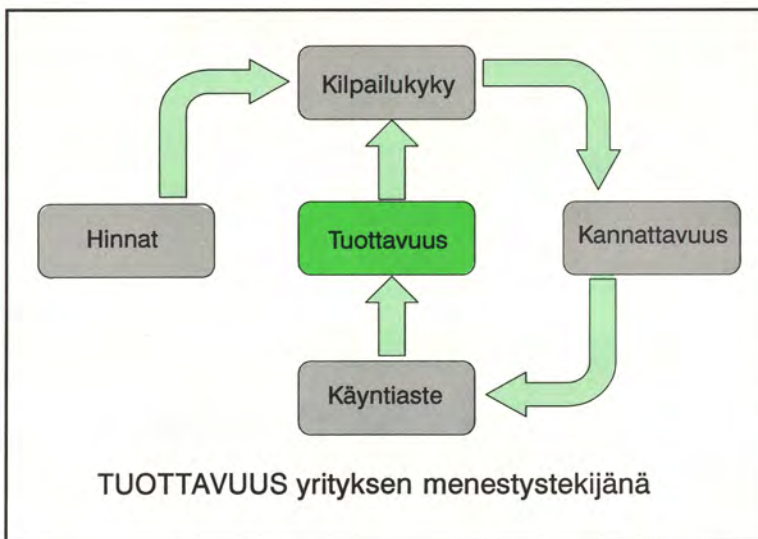
On syytä huomata, että kysymys ei ole siis pelkistä määristä, vaan myös tuotteen laadun parantaminen nostaa tuottavuutta.

Tuottavuuden yleiskehityksen mittari on kokonaistuottavuus. Kokonaistuottavuutta laskettaessa huomioidaan kaikki tuotannontekijäpanokset, jotka tuotannon aikaansaamiseksi on käytetty. Kokonaistuottavuuden nosto on yrityksen pääavoitteita, jota kuvaa mm. sen vaikutus Kymin henkilöstörahas-ton voittopalkkioon.

Jotta kokonaistuottavuuden kehitystä voidaan tarkemmin analysoida, tarkastellaan myös tuotannontekijöiden osittaituottavuuksia. Näistä tärkeimmät ovat:

- Työn tuottavuus
- Puuraaka-aineen tuottavuus
- Energian tuottavuus
- Pääoman tuottavuus

Tuottavuus – kilpailukykyyn lähde

Otetaan esimerkki työn tuottavuudesta. Oletetaan, että paperikoneen tuotanto on 700 t/vrk. Koneella työskentelevät käyttö- ja kunnossapitohenkilöt tekevät 500 työtuntia vuorokaudessa. Työn tuottavuus on tällöin:

$$\frac{700 \text{ tonnia}}{500 \text{ työtuntia}} = 1,40 \text{ t/työtunti}$$

Jos hylkymääriä, seisokkeja ja katkoja voitaisiin vähentää ja ajonopeutta lisätä niin, että vuorokausituotanto olisi 770 tonnia (+10%), olisi tuottavuus samalla työtuntimäärällä:

$$\frac{770 \text{ tonnia}}{500 \text{ työtuntia}} = 1,54 \text{ t/työtunti}$$

Kokonaistuottavuuden kasvu riippuu tässä tapauksessa siitä, miten muut osittaituottavuudet (raaka-aineiden, energian, pääoman ym. tuottavuus) muuttuvat. Mikäli työn tuottavuuden paraneminen on tapahtunut vaikkapa suuren laiteinvestoinnin seurauksena, voi kokonaistuottavuus jopa laskea.

Tuottavuuden parantaminen

Tuottavuus riippuu meistä itsestämme ja siihen me kaikki voimme omalla työllämme vaikuttaa. Huonosta tuottavuudesta ei voi syyttää ulkopuolisia tekijöitä. Kysymys on omasta ammattitaidostamme ja halustamme käyttää ja kehittää sitä.

Tuottavuuden parantamisessa tarvitaan hyvää yhteistyötä eri toimintojen ja erityisesti ihmisten kesken.

Kuten kaikki tiedämme, on tuottavuuden parantaminen yksi yhtiössämme käynnissä olevan kannattavuuden parantamishojelman pääavoitteita. Moni kymiläinen on saattanut pohdita, miksi koneilla pitää tänään ajaa mahdollisimman kovaa ja tehokkaasti, kun huomenna saatetaan jo seisoa tilausten puutteen takia. Kysymys on siitä, että tuottavuuden nostaminen parantaa kilpailukykyämme ja kannattavuuttamme, mikä vähitellen nostaa myös käyntiasteitamme. Tuottavuus tuo meille työtä ja työpaikkoja myös tulevaisuudessa.

Ari Jattu

Artikkelin kirjoittaja on Kymin Paperiteollisuus Oy:n taloushallintopäällikkö.

MERKITTÄVÄ ALOITEPALKKIO C-LAITOKSELLE

Tarkkuus säästi energiaa

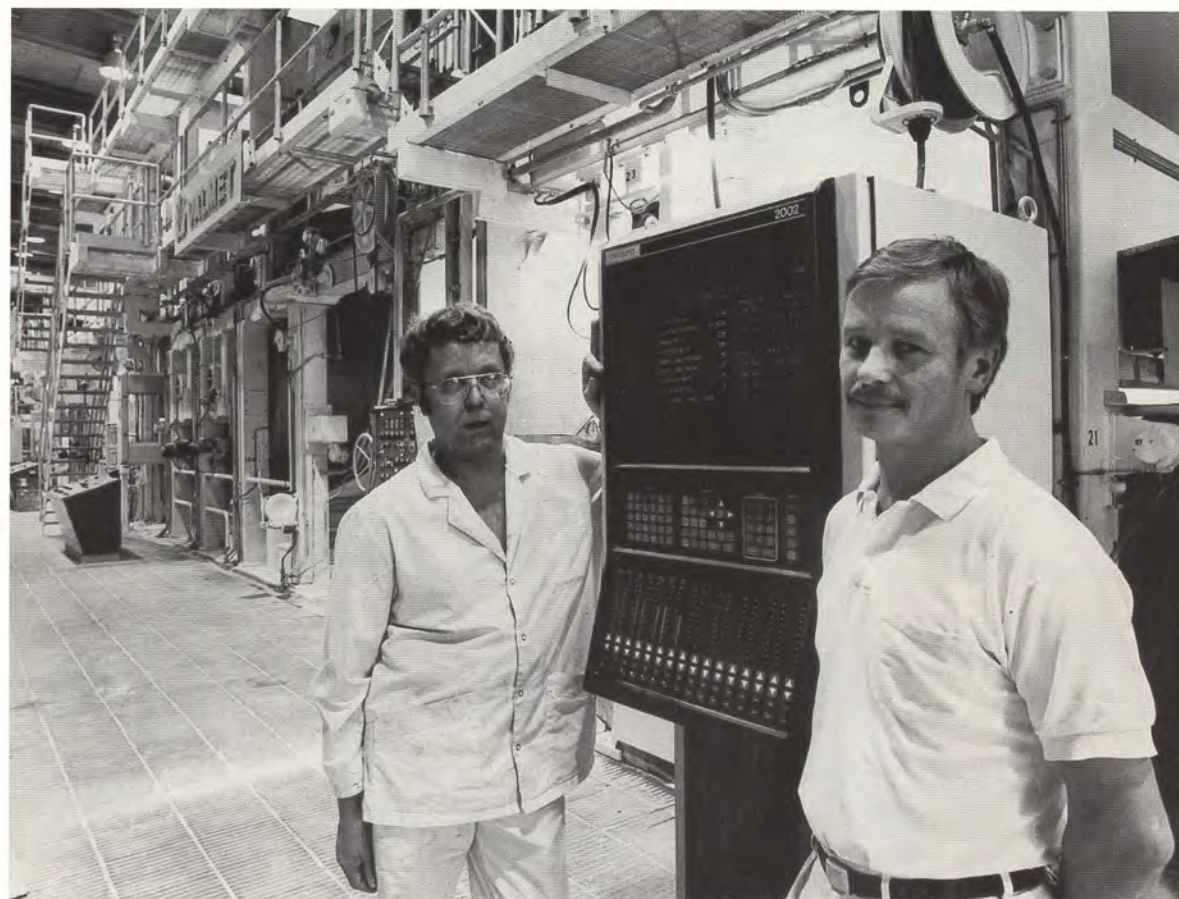
Kymin päälystyalaitoksella on myönnetty energiaa säästävästä aloitteesta merkittävä aloitepalkkio. Päälystyskoneen käyttäjä Mauri Laurilan ja 1-konemies Kari Vitikaisen ehdotuksesta päälystyskoneen 4-aseman kuivatusyksikön yksi suuri sähkömoottori on voitu pysäyttää tarpeettomana. Energiaa säästyy vuosittain yli 40 000 markan arvosta.

■ Pysäytetty leijukuivaimen puhaltimen 110 kW:n sähkömoottori on käynyt tarpeettomana, koska leijukuivainta ei ole voitu käyttää ajettavuussyistä vuonna 1989 tehdyn uusinnan jälkeen. Kimmokkeen aloitteeseen miehille antoi tyhtiön energiansäästökampanja. "Täällä pohdittiin energiansäästöä ja keskusteltiin siitä, että hienopaperin puolella oli saatu energiansäästövoimilapaidat, joten mekin läksimme hankkimaan niitä", miehet tuumivat.

"Kuivatusyksiköstä oli puhuttu jo pitempään. Leijukuivain aiheutti ongelmia mm. ratakatoja. Sen reunoihin kasaantui pastaa, minkä takia kuivain oli jouduttu ottamaan usein pois päältä. Päälystyskoneen loppupään kuivatuskapasiteetti taas ei ole koskaan ollut tiukoilla, joten ilman kuivainta selvittää."

"Juttelimme asiasta käyttösinsööri Pekka Mertakorvelle, joka laski alustavan arvion tamppuurin kupeeseen ja kannusti meitä tekemään virallisen aloitteen. Puhallin jätettiin pois päältä ja mitään ongelmia ei ilmennyt. Parin päivän miettimisen jälkeen haimme paperit ja jätimme ne toukokuun 30. päivänä. Marraskuun alussa saimme siten tiedon palkkiosta."

Rahapalkkio oli kummallekin täysi yllätys. "Ei me lähdeytty siitä, että saisimme rahaa, mutta nyt on mieli ihan mukava. Aloitepalkkio kannustaa toivottavasti muitakin tarkkailemaan ympäristöään ja tekemään aloitteita. Lisäksi johto on koko ajan kannustanut aloitteen tekoon,

Mauri Laurilan (vas.) ja Kari Vitikaisen aloitteen ansiosta energiaa säästyy vuosittain yli 40 000 markan arvosta.

mm. Reijo Luomala on aina muistuttanut, että yhtään aloitetta ei jätetä käsittelemättä."

Käyttöinsinööri Pekka Mertakorven mukaan Mauri Laurilan ja Kari Vitikaisen aloite on erinomainen esimerkki siitä, miten

tarkkaavaisuudella voi aikaansaada merkittävää säästöä.

"Tehtaalla on monia asioita, joita ei huomaa, koska yksityiskohtia on niin paljon. Tämän aloitteen käytännön toteutus kesti parikymmentä minuuttia

ja se osoittaa, että miehet ovat pitäneet silmänsä auki ja ajatelleet, miten prosessi toimii."

Kymin aloitetoiminnan sääntöjen mukaisesti aloitteentekijä saa puolet aloitteen tuomasta vuosittaisesta säästästä.

UNESCO HANKKEEN TAKANA Lukiolaiset tutkivat Kymijoen vettä

Kymin Paperiteollisuus Oy:n teollisen toiminnan vaikutuksia Kymijoen veden laatuun tutki 28.10. parikymmentä Kouvolan lyseon lukion 2 C-luokan oppilasta. Samanlaisesti osa oppilasta hankki Kymen vesipiirin opastuksella vesinäytteitä useasta osasta Kymijokea.

■ Tutkimukset ovat osa opetushallituksen kansainvälistä yhteistyötä ja liittyvät UNESCO:n koordinoimaan projektiin, jonka aiheena on ihmisen ja veden vuorovaikutus. Projektin tavoitteena on opettaa ymmärtämään puhtaan käyttöveden merkitys ja veden käytön välttämättömyys ihmisen jokapäiväisessä elämässä.

Projektit toteutetaan koulujen, yritysten ja yhteisöjen yhteistyönä ja paikallisten hankkeiden tuloksista raportoidaan opetushallitukselle ja UNESCOLLE.

Kouvolan lyseon lukiolaiset saivat tehtäväkseen tutkia puunjalostusteollisuuden jätevesikuormituksen kehittymistä. Kymin tutkimuskeskuksessa vietämänsä päivän tuloksista he tekivät koulussa tutkielmat.

Nuorten vieraiden isäntänä oli ympäristönsuojelupäällikkö Harri Jussila. Asiantuntijoina ja opastajina toimivat tutkimuskeskuksen kyseisistä tehtävistä vastaavat henkilöt. Ennen tutkimuskeskuksen tuloaan oppilaat olivat jo aikaisemmin käyneet tutustumassa paperin valmistukseen.

Oppilaille selvitettiin jäteve-

Elektronimikroskooppilla tapahtuvaan tutkimustoimintaan nuoria perehdytti teknikko Sirkka Savolainen. Lukiolaisten isäntänä toimi ympäristönsuojelupäällikkö Harri Jussila (oik.).

den eri tutkimusvaiheet, minkä lisäksi he itse tekivät jätevesinäytteistä tärkeimmät jätevesianalyysit. Biologisen puhdistamon toimintaan liittyvänä tutkittiin valomikroskooppilla ja elektronimikroskooppilla puhdistamon eläimistöä ja bakteeristöä.

Päivä oli lyhyt ja asiaa paljon mikä saikin monen tytön ja pojan miettimään, osaako käyttää hyväkseen kaikkea saamaansa tietoa.

Heidi Silvennoisen mielestä päivä poikkesi tavanomaisesta tutustumisvierailusta, koska asioista piti ottaa selvää ja tehdä töitä omaa tutkielmaa varten. Heidn tutkielma käsittelee ympäristövaikutuksia ja ympäris-

tönsuojelua Kymillä.

Päivän tutkimuksista hän toteaa mm. että vesimittaukset ennen tehdasta ja sen jälkeen eivät tuoneet mitään erikoista esiin.

Heidi kertoi, että oli ollut kiinnostavaa kuulla mm. sellun keiton kierrosta, ja siitä että keiton aikana ei mitään kemikaaleja pääse hukkaan.

Hyvin oli päivän kulunut myös valomikroskoopin ääressä hääränneiden Topi Jortikan, Mikko Koposen ja Mika Liukkonen mielestä. Pojat kertoivat, että tutkimuskeskuksen kiinnostavin aparaatti oli ehdottomasti elektronimikroskooppi näyttöiden käsittelyineen. Se oli myös kaikkien kolmen tutkielman aiheena.

KURTTO JA KÄHÄRÄ VALMISTELEVAAN TOIMIKUNTAAN

Konserniyhteistyö kehitty

■ Konsernin johdon ja henkilöstön edustajien yhteistyökokous pidettiin 29. lokakuuta Helsingissä. Aamupäivän henkilöstön edustajien ryhmäkokousten jälkeen kuultiin pääjohtajan ja toimitusjohtajan tilannekatsaukset sekä esiteltiin 8 kuukauden väli-tilinpäätös.

Henkilöstön kysymysten perusteella esitettiin selvitys konsernin säästöohjelmista ja niiden toteutuksesta tytäryhtiöittäin sekä selvitys konsernin selvuuden varmistamisesta tarvittavine investointeineen ja kierrätyskuidun vaikutuksesta tulevaan toimintaan.

Raportin konserniyhteistyö-

kokousta valmistelevan toimikunnan työstä 1991-92 esitti toimihenkilöiden edustaja Eija Kurtto. Hän totesi toimikunnan piirissä keskustellun yhteistyökokouksen tehtäväkentän laajentamisesta mm. siten, että se voisi ottaa kantaa henkilöstön viihtyvyyteen ja kanssakäymiseen liittyviin asioihin.

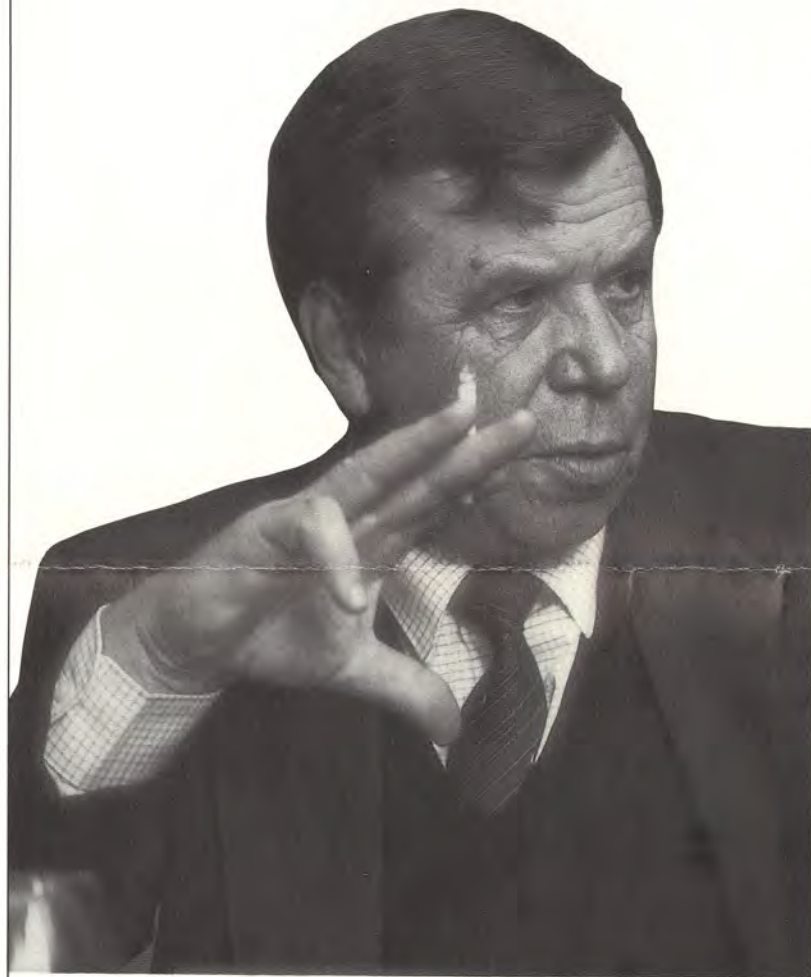
Valmistelevaksi toimikunnaksi vuodeksi 1993 valittiin Magnus Ståhlberg (puheenjohtaja) ja Henrik Nordström sekä henkilöstöedustajat Jouko Horttanainen, Raimo Järvinen, Eija Kurtto, Kimmo Kähärä, Marjatta Olli ja Mauri Ryyppö.

Markku Vanhala (vas.) ja Seppo Saarela.

ANTERO MÄKI JA MAURI MOREN

Perusasioista yhtä mieltä

Antero Mäki

Paperin TES-neuvottelukunnat pitivät keskiviikkona 11.11. kokouksen Kuusankoskella. Tapaamisen yhteydessä keskusteltiin koko toimialaa koskevista kysymyksistä ja tuustuttiin mm. Kymin ja hieno-paperiteollisuuden tämänhetkisiin tilanteeseen. Niin ikään kuultiin, mitä liittojen väliset työrhyvät olivat saaneet aikaan.

”Tämä ei ollut neuvottelukokous, koska neuvottelut eivät ole auki liittojen kesken. Keskusliitot käyvät nyt omia vään-töjään”, totesi Paperiliiton puheenjohtaja Antero Mäki.

Uutiskymin uteli Antero Mäen ja Metsäteollisuuden Työnantajaliiton toimitusjohtaja Mauri Morenin mielipiteitä alan ajankohtaisiin kysymyksiin. Ensiksi keskusteltiin kilpailukyvyistä.

Mauri Moren: Meillä tuntuu olevan hyvin samanlainen käsitys siitä, missä markkinatilanteessa ollaan. Velkaisuusaste raskaita ja korkoero pitkissä lu-

toissa on tänä päivänä neljä prosenttia. Jo tämä korkoero edustaa runsaan kahden miljardin kilpailuetua eurooppalaisille toimittajille. Toisaalta se merkitsee sitä, että kun ajat paranevat, ensimmäinen tehtävä on pääomarakenteen korjaaminen ja velkaisuusasteen pienentäminen. Käytännössä tämä merkitsee sitä, että ei ole odotettavissa investointibuuria. Suomessa joudutaan väistämättä edelleen olemaan säästöliekillä.

Antero Mäki: Toisaalta on selvää, että teollisuus näyttää hiljalleen menevän paremmin. Meillä on velkaa, mutta etuna on alan modernein teollisuus. Meillä on hyvä mahdollisuus pärjätä, kun markkinat lähtevät vetämään. Markkinathan vetävät nytkin, mutta eivät koko kapasiteetin edestä. Liika kapasiteetti vaikuttaa hintoihinkin. Paperia on viety tänä vuonna enemmän kuin koskaan ennen ja siitä huolimatta tehtaat käyvät vain noin 80 prosentin käyttöasteella.

MM: Hintaongelma ei rajoitu vain aloille, joilla on poikkeuksellisen paljon ylikapasiteettia. Hinnat ovat huonoja kautta ko-

ko linjan sellua myöten.

AM: Paineita tulee näiltä osin myös Atlantin takaa.

MM: Olemme hyvää vauhtia saavuttaneet kilpailijoiden kilpailukyvetumatkaa. Olisi tärkeää, että tämä kilpailukyvyyn parannus saataisiin säilymään. Se on keskeisiä tehtäviä kaikkien tuotantopanosten osalta. Suomalainen yhteiskunta pitäisi kääntää tukemaan tätä tavoitetta.

Devalvaatio

AM: Se, että jouduimme tällaiseen tilanteeseen, johtui tietysti yliarvostetusta markasta. Emme olisi selvinneet, ellei markan arvolle olisi tehty jotain. Ajautuminen devalvaatioon ylipäättään auttoi koneet käymään. Myönnän, että meidän pitää pyrkiä katsomaan kilpailuasetelmia koko alueelta. Erityisen painokkaana pidän puun hintaa.

MM: Mielestäni devalvaatioon ajaututaan aina. Ei sitä etsitä tai haeta, vaan ajaututaan. Synnä on se, että meillä tuotantopanosten hinnat ovat kehittyneet epäedullisesti kilpailijoihin verrattuna. On eletty yli varojen. Nyt olisi erittäin tärkeä säilyttää tämä tilanne. Se olisi koko kansakunnan etu tulojaon, elintason tasaisuuden ja kaiken muun kannalta.

AM: Aina syntyy tavalla tai toisella tilanne, jonka vuoksi on devalvoitava. Tilanne oli selvästi nähtävissä jo viime vuoden keväällä. Minulla on se käsitys, että näillä asetelmilla tästä pystytään menemään eteenpäin, mutta toisaalta vientiteollisuus on liian kevyt koko bruttokansantuoteasetelmassa, viennin osuus on vähentynyt oleellisesti.

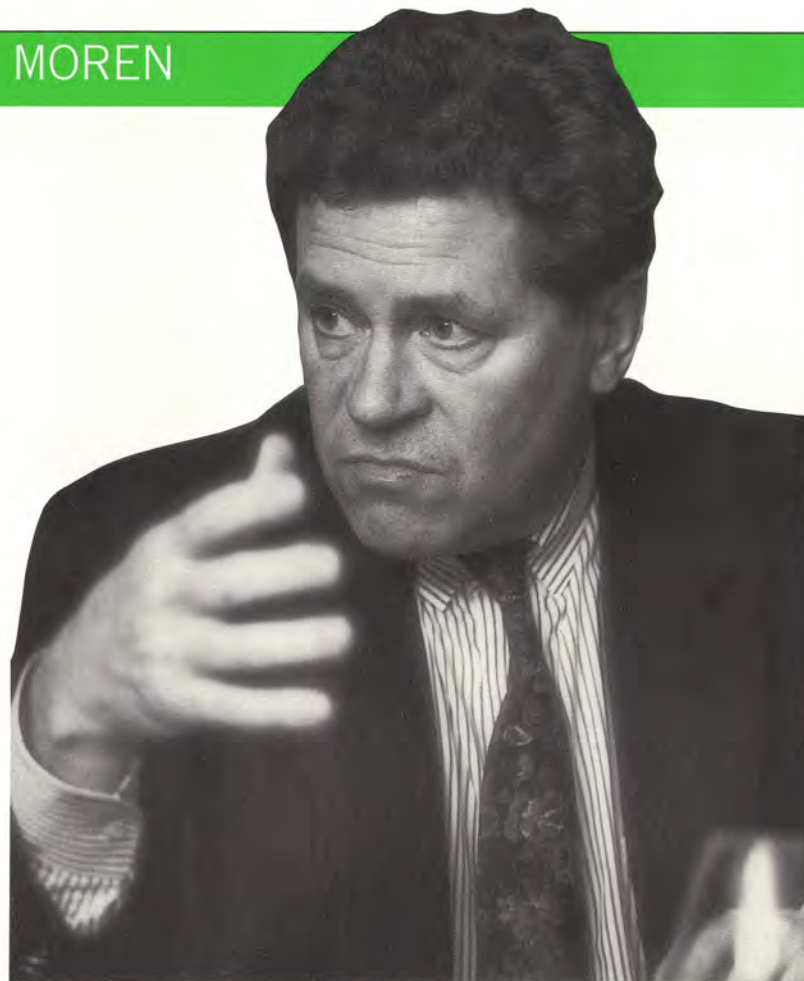
MM: Se on erittäin ikävä asia. Siksi meidän pitäisi saada aikaan muutakin kuin pelkästään paperiteollisuuden vientiä ja ylipäänsä teollisuutta.

AM: Olen aikaisemminkin arvostellut sitä, että jo 80-luvulla julkinen sektori ja palvelupuoli sanoivat, että he määräävät koko työmarkkinapolitiikan, tekevät kaikki päätökset ja valtakunta elää julkisen sektorin ehdoilla. Se oli kauhistuttavaa kuulla.

MM: Kun on otettu lainaa, jotta voitaisiin hoitaa velvoitteet, joita yhteiskunnassa on, ei ole tajuttu, että laina on lykätty velkaa, joka on joskus maksettava. Emme kykene sitä muuten maksamaan kuin hankkimalla teollisuuden avulla tuloja. Nyt korjaustoimet pitäisi saada aikaan vähentämällä menoja ja se on raskas tie pitkän päälle.

Edunvalvonta

AM: Nykyinen akuutti tilanne ja työmarkkinoiden tilanne yleensä ovat kaksi eri asiaa. Meidän toimintamme tottakai lähtee siitä, että Paperiliitto on edunvalvontajärjestö, jonka työhön liit-

Mauri Moren

tyvät niin työajat ja palkat kuin muutkin edut. Palkkojen korottaminen tulee olemaan tulevaisuudessakin esillä, mutta on eri asia miten paljon ja millä aikavälillä. Samoin on muidenkin etujen osalta.

Olemme julkisuudessa useasti korostaneet, että tuemme keskusjärjestöämme SAK:ta, jotta keskitetty ratkaisu saadaan nyt aikaan. Meillä ei ole mitään omia itsekkäitä pyrkimyksiä. Haluamme, että tämä sopimus tehdään porukalla keskusliittojen välillä. Keskusjärjestöillä on nyt valtakirja neuvotella kaksivuotisen sopimuksen jatkosta.

Hallituksen politiikka on tiettyiltä osilta häirinyt keskusliittojen välistä tulosopimusta, jossa on vain palkoista kysymys. Keskusteltavana on ennenkaikkea ansiosidonnainen sosiaaliturva ja siinä etusijalla työttömyysturva. Ansiosidonnainen sosiaaliturva työttömiksi jääneille pitää säilyttää.

MM: Energia-asioissa meillä on ollut kilpailuetu jo pitempään, mutta nyt energiapolitiikan tila tässä maassa on erittäin valitettava. Olisi tärkeää, että energiapanoksen hinta olisi edelleenkin kilpailukykyinen.

AM: Näkemysmme mukaan myöskaan työvoimakustannuksissa ei ole oleellista eroa. Riippuu tietenkin siitä, minkä arvolla kustannuksia verrataan. Olen samaa mieltä energiaratkaisusta. Se, mitä eduskunnassa tapahtui, tuntuu ihmeelliseltä. Päätös ei ollut kenenkään hallinnassa. Toisenlainen päätös olisi merkinnyt työllisyydelle aika tavalla ja pönkitänyt teollisuutemme toimintaa.

MM: Nyt heikkeni teollisuus- ja energiapolitiikan pitkäjänteisyys ja uskottavuus.

Päätösvaltaa työpaikoille?

AM: Varmaankin tulevaisuudessa asioista keskustellaan ja päätetään enemmän lähimmässä ympäristössä. En kuitenkaan näe asioita vaihtoehtoina eli että siirryttäisiin ylhäältä keskuste-

maan tänne alemmalle tasolle. Asioista pitää keskustella ja tehdä päätöksiä kaikilla tahoilla ja tasoilla. Meillä on nytkin paljon asioita, joista sovitaan paikallisesti työehtosopimuksen mukaisesti, ei sen päälle.

Paperiliitto ei lähde siitä, että nykyinen TES-järjestelmä romuttamiseksi. Se olisi onneton olo-tila, mutta voimme sen puitteisissa delegoita asioita paikallisiksi ja tällä tavalla katsella TES:n ehdottomuuksia joissakin asioissa tavalla.

MM: En sinänsä usko TES-järjestelmän romuttamiseen. Näen asian eri näkökulmasta. Vaikka paperiteollisuutemme näyttää tavattoman homogeeniselta, meillä kuitenkin ei ole kahta samanlaista tehdasta ja konetta eikä samanlaisia asiakkaita. Olemme siirtyneet pois bulkista jo asiakkaittenkin vaatimusten vuoksi. Siksi mielestäni Helsingissä päätetään liikaa sellaisista yksityiskohdista, jotka paikalliset ihmiset tietävät paljon paremmin. Minä asetun selkeästi sille kannalle, että selvästi enemmän pitäisi voida luottaa paikalliseen osaamiseen, ettei kaikki ole niin tavattomassa holhouksessa.

AM: Paperin TES poikkeaa aika tavalla muista sopimuksista siinä että jo nyt asioista voidaan sopia tehdaskohtaisesti. On varmasti useita asioita, jotka voidaan siirtää päätettäväksi paikallisella tasolla, mutta perusrungon ja pohjan muodostaa TES.

MM: Systeemi ei kuitenkaan riittävästi sopeudu suhdannevaihteluihin ja niiden tuomiin kilpailumuutoksiin.

AM: Paljonpuhuttu TES:mme 11. pykälä on monessa tapauksessa edesauttanut sen, että meillä on joustavasti ja hyvin otettu vastaan uutta tuotantoa eikä suuria vaikeuksia ole ollut. Toki vaikeuksia on ollut ja ne ovat korostuneet joskus, mutta valtaosin asioista on aina voitu sopia. Kuusankoskella ja Voikkaalla ei herran aikoihin ole jäänyt asioita hoitamatta.

Kymmene Oy muuttuvassa työyhteisössä

Suomi on heräämässä uuden-tyyppiseen resurssikeskusteluun. Asiat, jotka ovat olleet ennestään itsestään selviä, ovatkin nyt resursseja, joista pitää keskustella. Esimerkkinä tästä on metsän asema. Sekin on tullut markkinavoi- mien puristuksessa resurssi- na uuteen valoon.

■ Suomalaisina sekä yrityksissä työtä tekevinä olemme myös aloittamassa keskustelua arvoista. Se on suuri haaste, koska emme ole kunnolla osanneet puhua arvoista. Keskustelemattomuudessa ei sinänsä ole ollut mitään väärää. Siihen ei vain ole ollut aikaisemmin kriisien ratkaisemiseksi tarvetta.

Nyt ollaan myös siirtymässä puheista tekoihin. Kun maasamme tietyt resurssit ovat loppumassa, joudutaan esimerkiksi tarkemmin ajattelemaan, mitä perusturva itse asiassa on. On suuri vaara, että heräämme sellaiseen aamuun, jolloin perusturvasta täytyy jättää jotakin pois. Jos arvojärjestyksemme olisi samanlainen, löytäisimme nopeasti yksimielisyyden siitä, mikä osa voitaisiin vaikkapa väliaikaisesti jättää pois aiheuttamalla mahdollisimman vähän haittaa. Jos arvomme eivät ole samassa järjestyksessä, keskustelusta tulee monimutkainen.

Olen syvästi huolestunut yleistilanteesta ja tämän kautta myös työyhteisömme muutosprosessista. Muutoksien, jotka ovat edessämme, täytyy kulkea arvomaailman tai ainakin arvojärjestyksien muutoksen kautta.

Markkinataloudesta kuluttajatalouteen

Olemme myös siirtymässä markkinataloudesta askeleen eteenpäin ja tulossa kuluttajatalouteen. Sotien jälkeen erityisesti täällä Suomessa oli suuri tarve tuottaa. Onneksi samanaikaisesti markkinoilla oli puute tavaroista. Tilanne jatkui tällaisena 1970-luvulle asti. Vaikka 1970-luvun loppupuolella ryhdyttiin puhumaan markkinoinnin tärkeydestä, oli tuottaminen

tärkein tehtävämme.

Samaan aikaan luotiin kaikki perustat nykyiselle työyhteisöllemme. Nykyinen teollinen rakenteemme on luotu tuotannon kasvaessa ja tuotannon tarpeisiin. Tämä on vaikuttanut näkemysimme ajatella toisiamme työpaikalla ja myös ajatuksiimme, mitä pitäisi kehittää ja miten pitäisi ratkaista ongelmat.

Kaikki työmarkkinapelisääntöt on tehty kasvun varaan. Jokaisen osapuolen on nyt tunnettava, että olemme kasvuvetoisia.

Kun me metsäteollisuudessa ajattelemme markkinaa, ajattelemme ostajaa, joka meille on esimerkiksi joko tukkuliike tai painolaitos. Meiltä paperia ostava ei kuitenkaan enää ohjaa kuluttajaa, koska kuluttajalla onkin nyt valinnan varaa. Perusolettamuksemme pitää olla, että kaikista tuotteista on enemmän tai vähemmän yllätyksellistä.

Tuottaminen on meille edelleenkin tärkeää. Nyt on kuitenkin entistä tärkeämpää miten tuotetaan.

Tuotantotaloudesta kuluttajatalouteen siirtymiseen liittyy myös se, että tieto on tällä hetkellä lähes kaikkien omistuksessa. Ennen tieto kulki fyysisesti tuotteen mukana. Nyt tieto kulkee kuluttajalle toista reittiä kuin tavara ja yleensä nopeammin.

Ennen sanottiin, että tärkein sidosryhmämme ovat asiakkaat. Tänään heidän tilalleen ovat mielestäni tulleet kuluttajat. Asiakas on meillä tänä päivänä välikäsi, taho jota laskutamme. Kloorin ja uusiomassan käyttöön liittyvät vaatimukset ovat tulleet kuluttajan taholta. Sillä, jonka me olemme identifioineet asiakkaaksi, voikin olla eri tavoitteet kuin varsinaisella kuluttajalla.

Sidosryhmien asemassa useita muutoksia

Toinen perinteinen sidosryhmämme on yhteiskunta ja sen osat: erilaiset lautakunnat, virkamiehet ym. Yhteiskuntamme on kuitenkin yhä useammin ko-

ko maailma. Meitä puhuttaa tällä hetkellä esimerkiksi enemmän EY-direktiivi kuin suomalaisen viranomaisen asia.

Kolmas sidosryhmä, jonka väitän tulevan etualalle enemmän kuin koskaan Suomen yrityselämässä, on, yllättävää kyllä, omistajat.

Omistajat ovat laman aikana menettäneet paljon. Harva asia on muuttunut niin paljon ns. laman aikana kuin osakkeiden hinnat. Omistajat ovat kuitenkin kehityksestä huolimatta olleet yllättävän hiljaa. Muualla maailmassa ei asioihin suhtauduta siten kuin meillä nyt.

Kun tarkoituksena oli tuottaa, merkittävät talousasiat sitä, että luettiin tuloslaskelmaa ja sen viimeistä riviä. Jos nykyään kysytään, kummalla puolella taseessa on oma pääoma, menee monelle sormi suuhun. Tilanteeseen on kuitenkin tulosmuutos, eli taseen merkitys kasvaa. Yrityselämä ei nimittäin menesty ilman omistajia. Uskon, että heidän roolinsa sidosryhmänä tulee korostumaan. Omistaminen sidosryhmänä ja resurssina tulee siis nousemaan esille.

Organisaatioita pitää kehittää edelleen

Saadaksemme työyhteisön toimimaan paremmin ja tuottamaan enemmän pyrimme 1970-luvulla vähentämään organisaatiotasoa. Lähtökohta oli oikea. Organisaatiota madallettaessa jäi mielestäni yksi oleellinen kohta kuitenkin huomioimatta. Kun puhuttiin yksinkertaisuudesta ja selkeydestä, ei tarve kommunikointiin horisontaalisella tasolla poistunut.

Samalla kun kutistettiin organisaatioita, olisi pitänyt ottaa huomioon työyhteisön kyky toimia verkostona. Tuloksena oli kuitenkin yhteenpakattu, kaistalemainen organisaatio, jossa eri toimintojen väliin syntyi rajoja. Asiat eivät 1970-luvun alkupuolella itse asiassa kehittyneet pal-

Toimitusjohtaja Martin Granholm piti oheisen esitelmän Kuusankosken Teknisten seminaarissa syyskuussa.

joakaan. Kun organisaation poikittainen keskustelu jäi pois, alkoi nimittäin tulla koukkauksia. Yt-laki antoi niihin mahdollisuuden.

Yt-laki olikin työnantajan kannalta helppo laki: kun informoi oikeasta asiasta oikeaan aikaan, ei rikkonut lakia. Käytännössä ainakin siinä työyhteisössä, jossa itse tuolloin olin, oli mielestäni enemmän keskustelua ennen yt-lakia linjaorganisaation puitteissa.

Yt-laki erällä tavalla poisti linjaorganisaation toimivuuden työyhteisössä. Erityisesti keski-johdolle se aiheutti mahdollottoman tilanteen. Tämä johtui siitä, että asioita ryhdyttiin hoitamaan linjaorganisaation sivusta. Mielestäni organisaatio-ongelma pitäisi nyt nostaa pöydälle ja ratkaista. Ongelma ei ole mahdollon, mutta uusi. Tätä ei saa ymmärtää siten, etteivätkö henkilöstöryhmien asiat enää olisi

tärkeitä, vaan niin, että myös linjaorganisaation pitäisi ottaa kantaa esimerkiksi henkilöstöasioihin.

Mielestäni asioiden kuntoonlaittaminen ei ole vaikeaa, kunhan voidaan puhua asioista niiden oikealla nimellä.

Ongelma ei olekaan tasojen lukumäärä, vaan tasojen välissä olevat suodattimet, jotka päästävät läpi huonot asiat ja seuloivat hyvät asiat.

Kun asiat tulevat liian monimutkaisiksi, alkavat arvot määrällä toimintaamme. Kulttuuriimme ei kuulu, että osaamme keskustella, mutta keskustelu on edessämme, haluamme tai ei. Pöydässä ei kuitenkaan silloin ole kahta puolta, vaan se on pyöreä.

Suuret, vaikeasti hallittavat yhtiöt ovatkin ottaneet arvot johtamisvälineiksi. Tehdään lyhyet dokumentit, joissa kirjataan yrityksen tärkeinä pitämät arvot.

Arvoihin perustuva johtaminen perustuu siihen, että osataan laittaa nykyiset käsitykset yksinkertaisesti paperille. Ei kirjoiteta, minkälaisia haluttaisiin olla, vaan kirjataan nykytilanteen vahvat asiat ja rakennetaan uutta niiden päälle.

Muutosvaiheessa tämäkin asiaa tullee väistämättä eteemme. Muutamissa suomalaisissa yhtiöissä on jo keskusteltu henkilöstön kanssa arvoista ja tehty mainittu dokumentti. Aluksi arvot tuntuvat vain sanoilta, mutta tarkemmin asiaa tutkittaessa niillä on merkitystä. Meillä ei vielä ole tällaista kulttuuria, koska olemme tottuneet puhumaan tuotantotaloudellisiin termein. Tulevaisuus on haasteita täynnä ja työyhteisön eräänlainen rakennemuutos edessä. Olen vakuuttunut siitä, että me kymmeneläiset pystymme tähän muutokseen.

Teksti ja kuva: Reijo Virta

Kymmene-konsernin kotimaisten tytäryhtiöiden tutkijoiden kontaktipäivät pidettiin Kuusankoskella marraskuun 10.-11. päivänä. Tutkijoiden ohella tilaisuuteen osallistui myös tutkimus- ja kehitystoiminnassa mukana olevaa käyttö- ja markkinointihenkilöstöä.

■ Juhlapuheen piti jo eläkkeelle siirtynyt professori **Börje Steenberg** Tukholman Kungliga Tekniska Högskolanista. Steenberg käsitteli suuryhtiöiden tutkimushankkeita, joiden tulokset olivat jääneet hyödyntämättä ulkoisten tekijöiden muuttumisen takia tai tutkimuksen lopputulos oli ollut odotetusta poikkeava, mutta silti käyttökelpoinen.

Kymmenen tutkijat Kuusankoskella

Teknillisen korkeakoulun periteteeniikan professori **Hannu Paulapuro** puhui tieteellisyyden merkityksestä. Hänen mukaansa kunnolliseen tulokseen pääsemisen edellyttää selkeää tavoitteenasettelua: tutkimuksen alkua ei ole oltava oletus, joka tutkimuksen avulla osoitetaan oikeaksi tai vääräksi. Umpimähkäinen tutkimus ilman selkeitä päämääriä johtaa Paulapuron mukaan yleensä huonoihin tuloksiin.

Kymmene Oy:n tutkimusjohtaja **Kari Ebeling** esitelmöi tulosten tilastollisesta luotettavuus-

desta. Hänen mukaansa tutkimuksissa on suuri joukko virhelähteitä. Jos niitä ei tiedosteta, tehdyt loppupäätelmät voivat olla harhaanjohtavia.

Tutkimus- ja kehityspäällikkö **Sören Slotte** Wisaforestilta kertoi tutkimusprojektin ohjauksesta ja seurannasta. Kymin ja Kaukaan tietopalvelujen päälliköt **Tuija Löfgren** ja **Marja-Liisa Pajari** kertoivat tietopalveluosastojen tiedonhankintamahdollisuuksista sekä Kymin ja Kaukaan tietopalveluiden työ- ja osastopäällikkö **Juhani Pylk-**

kö esitelmöi Kaukaan tutkimuskeskuksessa 70-luvulla alkaneesta luovuuskoulutuksesta ja Kymin kehitysjohtaja **Heikki Hassi** tutkimuspanostuksen kohdistamisesta liiketoiminnan tavoitteiden kannalta oikeisiin hankkeisiin.

Kemiran kehityspäällikkö **Michael Strand** kertoi Kemiran kehitystyöorganisaatiosta ja siitä, miten yrityksessä hoidetaan tuotekehitystä.

Kymin teollisuusoppilaitoksesta pidetyn kontaktipäivän yhteyteen oli rakennettu julisteenäytely, johon oli koottu tutkimusosastojen tekemiä julisteita erilaisista tutkimuksista.

Tutkijoiden kontaktipäivä koettiin hyödylliseksi ja tulevaisuudessa on tarkoitus järjestää yhteisiä tapaamisia säännöllisin väliajoin.

Professori Hannu Paulapuro puhui tieteellisyydestä.

Teksti: Reijo Virta

**Kuvat: Kymin arkisto ja
Tuomo Pitkänen**

Riihimäen-Pietarin radan valmistuminen vuonna 1870 oli keskeinen syy siihen, että Kuusankoskella 120 vuotta sitten käynnistyi voimakas hiomo- ja paperiteollisuus.

■ 1880-luvun puolivälissä sekä Kuusankoski-yhtiö että Kymin Osakeyhtiö päättivät sellutehtaiden rakentamisesta. Yhtiöt eivät tällöin suunnitelleet rautatien ulottamista tehtaille saakka, koska hevuskuljetus rautatielle ei tuntunut pitkältä verrattuna moniin kotimaisiin kilpailijoihin.

Sellutehtaiden rakentamisen aikoihin alkoi Savon radan suunta hahmottua. Senaatin vuonna 1886 asettaman komitean mielestä Savon radasta ei olisi Kymintehtaalte eikä Kuusankosken tehtaalte hyötyä. Komitea suhtautui epäillen uusien tehtaiden perustamiseen, vaikka myönsikin, että Voikkaalle saataisi teollisuutta tulla.

Senaatti teki vuonna 1887 Savon radan alkamiskohdasta päätöksen Kouvolan hyväksi. Rakennustöiden yhteydessä tutkittiin myös Kymintehtaan haararadan vaihtoehtoja ja tehtiin rakennussuunnitelma.

Aloite Kymiyhtiöstä

Aloitteen Kuusankoskelle suuntautuvasta haararadasta teki todennäköisesti Kuusankoski-yhtiön

toimitusjohtaja **A.M. Cronwall**. Keskenään kilpailevat Kuusankoski- ja Kymiyhtiö ryhtyivät ratahankkeen yhteydessä ensimmäisen kerran yhteistuumin parantamaan toimintaedellytyksiään.

Yhtiöt anoivat, että 3,8 kilometrin haararata rakennettaisiin valtion laskuun ja sitoutuivat 59 000 markalla avustamaan 135 400 markaksi arvioituja rakennuskustannuksia.

Rautatiehallitus suhtautui anomukseen penseästi. Sen mukaan saatavat liikennetulot eivät lisääntyisi ja puutavara olisi halvempi uittaa.

Senaatti suostui rata-anomukseen sillä ehdolla, että yhtiöt itse kustantaisivat radan rakentamisen ja maiden lunastamisen. Valtionrautatiet kuitenkin lupasi tutkia, löytyisikö rakennustyömaalle vanhoja ratakiskoja tarpeeseen.

Rata tuli maksamaan 173 800 markkaa, josta kumpikin yhtiö maksoi puolet. Kuusankoski-yhtiö kustansi lisäksi Kuusaansaa-reen johtavan sillan raiteineen. Työ maksoi lähes 100 000 markkaa, mutta kuljetusten tehostumisen lisäksi siitä oli muutakin hyötyä.

Silta nimittäin rakennettiin säännöstelypadoksi, jonka avulla voitiin ohjata vettä koskesta tehtaan ränniin.

Haararadan rakentaminen aloitettiin vuonna 1891 ja se

Rautatieverkosto Kuusankoskella muuttui merkittävästi 1960-luvulla Kuusanniemen teollisuusalueen rakentamisen myötä. Aluetta oli kaavailtu sellutehtaan paikaksi ensimmäisen kerran jo 1930-luvulla ja sittemmin 1950-luvulla.

■ ”Yhtenä syynä aikaisempien suunnitelmien raukeamiseen oli se, että Kuusanniemen yhdistäminen rautatie- ja maantieverkostoon oli suuritöinen ja kallis tehtävä”, totesi vuorineuvos **K.E. Ekholm** vuonna 1964 Pessankosken sillan valmistumisen kunniaksi pidetyssä tilaisuudessa.

Kuusanniemen ratasuunnitelma tehtiin yhteistyössä Valtionrautateiden kanssa. Kymiyhtiön osalta työryhmää johti Kuusankosken tehtaiden päällikkö **Olov A. Hixen**.

Suunnitelmaan kuului Rapa-
kosken ja Pessankosken siltojen rakentaminen yhteyksien avaamiseksi Kymintehtaan ja Voikkaan haararadoille sekä uuden, 7-raiteisen ratapihan rakentaminen Eerolan pellolle.

Kymintehtaan ja Voikkaan ratoja yhdistävän radan rakennus-

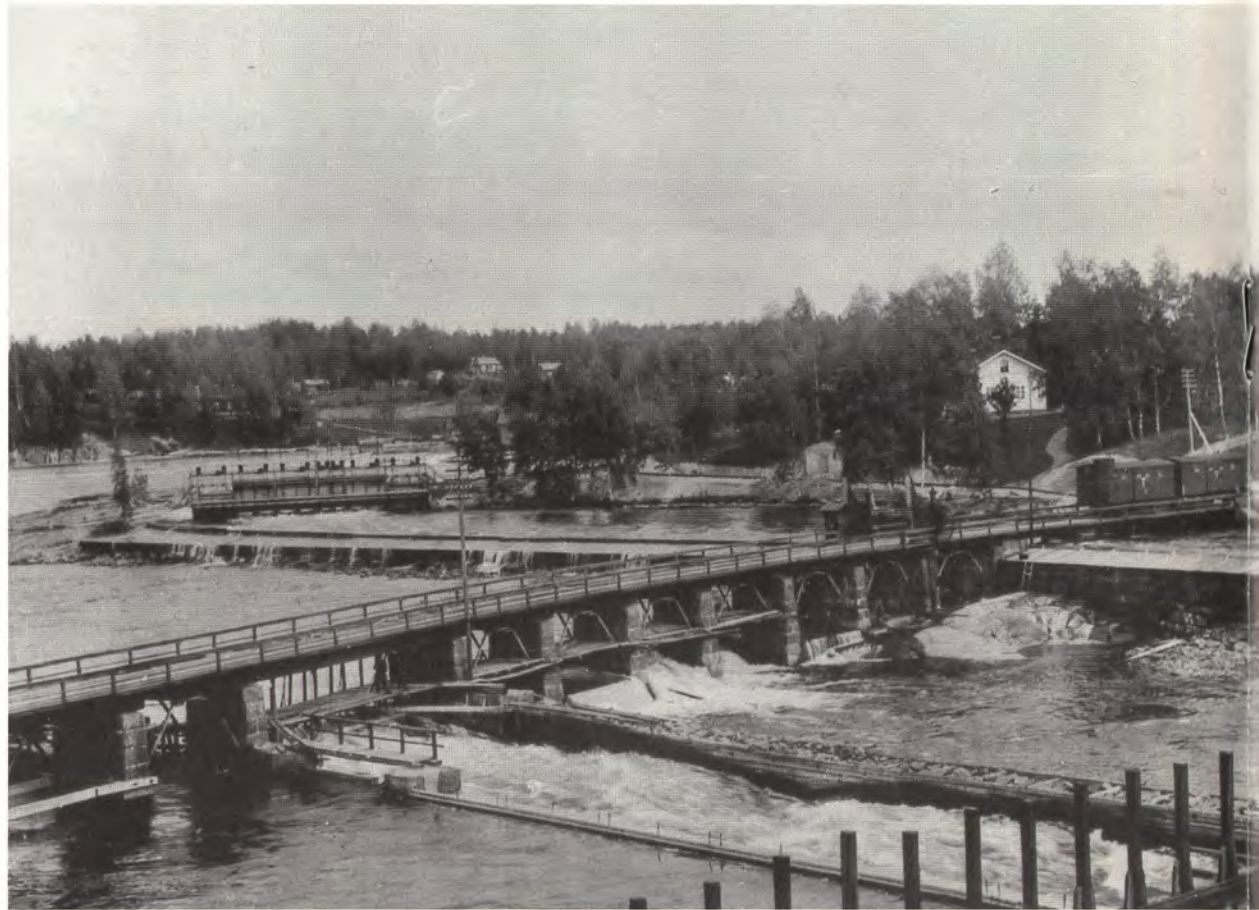
kustannuksista vastasivat VR ja Kymiyhtiö yhteisesti, tehdasraiteistot kustansi yhtiö yksinään. Keskusratapiha ja raiteet siirtyivät valmistuttuaan VR:n omaisuudeksi.

Ratatyö valmistui vuonna 1964. Liikenteelle Kuusanniemen rata avattiin syyskuun 7. päivänä.

Aikaisemmin VR oli noutanut valmiiksi lastatut vaunut Kymintehtaalte ja Voikkaalta. Uuden ratapihan myötä siirryttiin nykyiseen järjestelmään, jossa Kymiyhtiö liikennöi omilla vetureillaan ja miehistöillään tehtaiden ja keskusratapihan välillä ja vastaa junien kokoamisesta sekä hajoittamisesta. Valtionrautateiden tehtäväksi jäi vastaaminen jatkokuljetuksista.

VR:n ja Kymiyhtiön tuolloinen sopimus liikenteen järjestämisestä oli maassamme uraauurtava. VR hyötyi yhteistyöstä, koska se ei tarvinnut lisäkalustoa ja miehistöä. Yhtiö puolestaan pystyi neuvottelemaan edulliset rahat ja purkaus- sekä lastausajat.

Radalla oli myös strategista merkitystä, sillä se teki Savon radan eteläpäästä kaksiraiteisen. Savosta saapuvien puutavarajunien ei enää tarvinnut kiertää

RAKENTAMISESTA 100 VUOTTA

Kuusankosken haararata maan suurteollisuuden aikakauden

Kuusanniemi kasvatti rautatieve

Kouvolan kautta ja Kuusankosken ratapihalta voitiin ohjata kokonaisia vientijunia suoraan satamiin.

Aluksi niin VR:n kuin Kyminkin rautatieläiset toimivat Kuusanniemessä ”Hillon junatuvasa”, vaatimattomassa ja pienessä rakennuksessa.

Vuonna 1967 Valtionrautatiet rakensi nykyisen asemarakennuksen ja vuokrasi osan tiloista yhtiölle. Kuusankosken asemalle siirtyivät tuolloin aikaisemmin Kymintehtaalte ja Voikkaalla työskennelleet Kymin rautatieläiset.

Vaunumäärä entisellään

Tuotanto on Kuusankoskella noussut moninkertaiseksi niinä 25 vuotena, jona Kuusankosken keskusratapiha on ollut toiminnassa. Lastattujen vaunujen määrä on sen sijaan säilynyt lähes entisellään, kertoo tehdas-

Keskusratapihalla oli aluksi seitsemän raidetta. Toimivuuden parantamiseksi raiteiden määrää on lisätty 13

Kuusankoski-yhtiö joutui vuonna 1892 rakentamaan Kuusankosken itäisen uoman yli rautatiesillan omalla kustannuksellaan. Kuvassa näkyvien rännien avulla parannettiin tehtaiden veden saantia.

otettiin käyttöön lokakuun 1. päivänä vuonna 1892.

"Rautatie toi mukanaan Kuusankosken äärelle uuden kehityskauden. Ruukkiaika jäi taakse ja tehtaat sekä niiden tuotanto kasvoivat pian mittasuhteiltaan suurteollisuudeksi", luonnehtii opetusneuvos **Veikko Talvi** haararadan merkitystä kirjassaan "Pohjois-Kymenlaakson teollistuminen".

Voikkaalle oma haararata

Tehtailija **Rudolf Elving** oli vuonna 1897 rakennuttanut Voikkaalle Suomen ajanmukaisimman paperitehtaan. Haararadan rakentaminen sinne katsottiin pian välttämättömäksi. Tehtaan kustantama rata johdettiin Savon radasta Harjunjoen sillan pohjoispuolelta.

Senaatti antoi ilmaiseksi Vaasan radalta purettuja kiskoja tarvikkeineen sekä 20 840 markan avustuksen nauhojen, rata-pölkkyjen ja vaihteiden hankkimiseen. Valtiovallan suhtautuminen teollisuuden toivomia ratayhteyksiä kohtaan oli siten muuttunut muutamassa vuodessa.

Voikkaan haararata avattiin vakinaiselle liikenteelle vuonna 1902. Kuusi vuotta myöhemmin Kuusankosken haararataa jatkettiin yhtymäkohdasta Savon radan kaksoisraiteena Kouvolan asemalle saakka.

ndollisti en

erkostoa

kuljetusten päällikkö **Matti Laine**.

"Silloiseen puutavaravaunuun lastattiin noin 40 pinokuutiometriä, nykyiseen neliakseliseen mahtuu noin puolet enemmän. Paperin ja sellun kuljetuskyky on noussut vielä reilummin. 1960-luvulla kantavuus oli pari-

ksi.

kymmentä tonnia, nykyisiin pystytään lastaamaan jopa 55 tonnia."

Matti Laine kertoo, että loma-vuonna 1991 Kuusanniemessä ja Kymillä käsiteltiin 34 000 vau-nukuormaa ja Voikkaalla 13 000. Sen sijaan vuonna 1990 vau-nuja oli sama 55 000 kappaletta kuin 1960-luvun jälkipuoliskolla.

Junamiesten määrä on pienentynyt neljännesvuosisadassa noin 40:stä nykyiseen 24:ään. Kolme järjestelymestaria ja kolme mittaustyönjohtajaa sekä kahden veturin miehistöt työskentelevät työaikamuodossa 27.

Keskusratapihan toimivuutta on parannettu lisäämällä raiteiden määrä 60-luvun lopulla 10:ksi ja 1970-luvun puolivälissä 13:ksi.

Kuljetuksia voidaan Laineen mukaan edelleen parantaa mm. lastaamalla suoraan "hihnalta vaunuun" ja tehostamalla lastin käsittelyä satamassa. Moderni tiedonsiirto ja kiristynyt kilpailu on tuonut mukanaan yhä pienemmät tilaukset. "Rautateilläkin on nyt muistettava, että sel-laiset ovat yhtä tärkeitä kuin suuret toimituserät."

PÄÄJOHTAJA HARRI PIEHL: KYMMENE

Yhteismarkkinoiden syntymiseksi on Euroopassa tehty paljon työtä. Mitä Kymmene-konsernin tuotteiden myynnin ja markkinoinnin kannalta merkitsee yhteismarkkinoiden syntyminen?

Yleisesti ottaen Suomen metsäteollisuus on jo vuosia ollut "EY-jäsen" ulkomaisten investointiensä ja hankintojensa kautta. Asiakkaamme varmasti pitävät Kymmeneä jo nyt eurooppalaisena yhtiönä – onhan paperin tuotantokapasiteettiamme noin puolet EY-maissa. Yhtiömme toimintastrategia on perustunut vahvan aseman saavuttamiseen päämarkkina-alueilla hankkimalla myös tuotantokapasiteettia noista maista. EY:n ja EFTA:n väliset sopimukset, jotka astuvat voimaan vuoden vaihteessa takaavat sen, että imagomme todella eurooppalaisena toimittajana entisestään vahvistuu. Koko sisämarkkinoiden hyöty saavutetaan, kun Suomen EY-jäsenhakemus on hyväksytty. On tärkeää, että Suomi on selvästi ilmaissut halunsa jättämällä jäsenhakemuksensa ajoissa.

Paperin kulutuksen omavaraisuusastetta Euroopassa voidaan selvästi nostaa ja nyt käynnissä oleva integraatioprosessi on juuri tässä mielessä hyödynnettävissä.

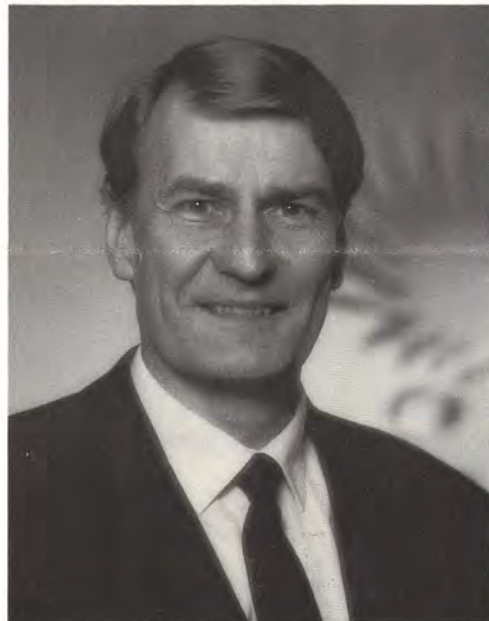
Metsäteollisuuden painoarvo Euroopan teollisuuspolitiikassa on suhteellisen vähäinen. Miten asia on korjattavissa?

On aivan totta, että nyt käynnissä olevassa julkisessa keskustelussa monet muut teollisuudenalat ja myös maatalous näyttävät tärkeämpää osaa. EY:llä ei ole varsinaisesti metsä- eikä metsäteollisuuspolitiikkaa. Yhteisön laajeneminen käsittäämään Pohjois-Euroopan jo sinäl-lään korostaa metsäteollisuuden merkitystä. Skandinaavien mukaantulolla asioiden valmisteluun ja päätöksentekoon on meidän kannaltamme monta myönteistä vaikutusta.

Monissa metsään ja metsäteollisuuden kestävään kehitykseen liittyvissä kokonaisvaltaisissa kysymyksissä Suomi on paljon pidemmällä kuin monet Euroopan maat. Jo 1920-luvulta lähtien on käytössämme ollut metsien inventointimenetelmät, joita on edelleen kehitetty niin, että tietomme ovat erinomaiset puuston kasvusta, kasvuun vaikuttavista eri tekijöistä ja sitä kautta kehitettyjen metsänhoitollisten menetelmien vaikutuksista metsien hyvinvointiin. Ha-

luamme myös osallistua keskusteluun uusiomassan järkevästä käytöstä ja pohjoismaisen metsäteollisuuden roolista neitseellisen kuidun tuottajana.

Olen aivan varma siitä, että Skandinavian mailla on paljon annettavaa eurooppalaiseen metsäteollisuutta koskevaan keskusteluun: täsmällisemmän tiedon pohjalta metsäteollisuuden arvo on nostettavissa sille

kuuluvaan arvoonsa. Pohjoismaiden mittavien metsien siirtäminen EY:n vaikutusalueeksi lisääisi selvästi EY:n omavaraisuutta paperiteollisuuden tärkeim-män raaka-aineen osalta.

Onko yhteismarkkinoiden syntymisestä jotain haittaa?

Yhteismarkkinoiden luominenhan lähti ajatuksesta rakentaa Euroopan linnoitus. Kymmenen markkinat ovat globaalit ja huolimatta siitä, että Eurooppa on painopistealueemme, emme halua osallistua mihinkään, mikä vaarantaa toimintaamme muilla markkinoilla.

Mitä kauemmas Maastrichtin päivistä mennään sitä monimutkaisemmaksi käy keskustelu yhteismarkkinoiden luomisesta. Kaupan esteiden poistaminen valuuttakysymyksissä, tulli- ja rajamuodollisuuksissa sekä pääoman vapaassa liikkumisessa on toteutettava siten, ettei uusia esteitä aseteta Euroopan ulkopuol-le suuntautuvalle kaupalle.

Mainitsit tuon maagisen sanan Maastricht. Entäpä, jos Maastrichtin sopimusta ei ratifioidakaan?

Tietysti integraatioprosessi vai-

keutuu. En kuitenkaan usko, että EY:n laajeneminen kärsisi ratkaisevia takaiskuja, vaikka prosessi hidastuisikin.

Laajan, yhtenäisen talousalueen luominen on kaikkien eurooppalaisten etu. Edellämäinitut takaiskut eivät mielestäni vähennä EY:n halua saada uusia jäseniä.

Kymmene on suuri eurooppalainen yhtiö. Miten yhtiö valvoo etujaan ja vaikuttaa päätöksentekoon?

Kymmene on aktiivisen jäsenen oman alansa etujärjestöissä ja vaikuttaa niiden kautta. Sen lisäksi olemme rakentaneet suoria kontakteja Euroopan Komissioon.

Mitkä ovat juuri nyt polttavimmat ongelmat metsäteollisuudessa ja voidaanko ne ratkaista tiivistämällä eurooppalaista yhteistyötä?

Tällä hetkellä ylikapasiteetti ja levottomuus

rahamarkkinoilla saavat aikaan todella kovan kilpailun. Paperinkulutus kyllä kasvaa kaikissa lajeissa aika hyvin, mutta ei riittävän hyvin lyhyellä tähtämällä, jotta se poistaisi erityisesti painopapereiden ylikapasiteettiongelman. Lisäksi Yhdysvaltojen harjoittama talouspolitiikka on heikentänyt dollarin arvon pidemmäksi aikaa, mikä on selvästi rajoittanut vientiä Euroopasta merentakaisiin maihin.

Euroopan yhteisö poistaa kaupan esteitä ja luo edellytyksiä kannattavalle toiminnalle, jonka odotetaan kiihdyttävän kysyntää EY:n piirissä ja siten myös edesauttavan eurooppalaisia paperinvalmistajia. Euroopan omavaraisuutta on mahdollisuus selvästi lisätä, mutta sen on ehdottomasti tapahduttava terveen kilpailun pohjalta.

Kansainväliset yritykset kuten Kymmene, jolla on laaja lajivalikoima ja mahdollisuus tarjota parempaa palvelua päämarkkinoille sijoittumisensa ansiosta, pitävät markkinoiden yhdyntymistä ja suurten monikansallisten asiakkaiden määrän lisääntymistä hyödyllisenä kehityksenä.

Haastattelu: Heikki Järvenpää

HANKINTAJOHTAJA PENTTI SOLIN 50 v:

Puunhinnan

alenemisesta hyötty pitkällä tähtäimellä myös metsänomistaja

"Jos metsälle ei tehdä mitään, se lahoaa pystyyn eikä siitä ole kenellekään iloa", tuumii Pentti Solin.

Aluemetsähoitaja **Veli Hakolan** tuttu toteamus 'akat ovat aina pelänneet maailmanloppua ja miehet puun loppua ja kumpaakaan ei ole tullut' ohjasi pitkään puuhankintaa. Ajateltiin, että puuta ei ole riittävästi hakattavaksi ja sitä ei tarjota tarpeeksi. Tämä näkyi viime vuoteen saakka hinnoissa – puuta ostettiin, vaikka hintoja korrottamalla. Tilanne heijastui myös varastoihin. Piti olla riittävästi puuta pystyssä ja katkottuna, ettei tuotanto häiriintynyt.

Riittävästi-sana on nyt kääntynyt toisin päin. Suomessa on riittävästi puuta – 50 miljoonaa kuutiota käytetään ja 80 miljoonaa voitaisiin hakata. Kauppakin on käynyt hyvin, sitä on vau-

dittanut verouudistus ja yleinen taloudellinen tilanne maaseudulla.

Puuta hankitaan nyt varastoon vain sen verran, että sillä pystytään pyörittämään tehtaita. Rahaa ei haluta sitoa. Varastoa on pudotettu kenties kolmannekseen. Katkotussa puuta-varassa puhutaan tällä hetkellä kuukauden–kahden varastosta, ennen oli puolen vuoden varastot. Se on myös laatutekijä. Tehtaalla säästetään, kun puu on tuoretta.

Se, että hinta on saatu vähintään kilpailijoiden tasolle on tärkeää siksi, että meillä on mahdollisuus ylläpitää metsäteollisuutta tässä maassa. Se takaa, että puuta pystytään ostamaan

ja puuta saadaan myydyksi.

Hinnan alennus on merkittävältä osalta myös metsänomistajan etu. Jos puun hinta olisi sellainen, ettei metsäteollisuutta pystyttäisi harjoittamaan, ei hakattaisi sitä 50 miljoonaakaan. Kohta meillä olisi paljon ikäänntyviä ja pystyyn lahoavia metsiä suojeltavaksi.

On nimenomaan valtakunnan ja metsänomistajan etu, että puunhinta on sellainen, että sitä pystyy joku ostamaan. Jos hinta on liian korkea, jää mikä tahansa hyödyke kaupan hyllylle.

Hoidettava hakkaamalla

Metsänhoitotavoista voidaan keskustella paljonkin. Tärkeintä on, että metsää hoidetaan hakkaamalla. Sitä voidaan uudistaa luontaisesti, sitä voidaan harventaa järkevästi, mutta jos metsälle ei tehdä mitään, se lahoaa pystyyn eikä siitä ei ole kenellekään iloa.

Nykyisessä tilanteessa ei pitäisi olla ongelmia suojella tiettyjä metsiköitä. Metsämiehellä ei ole mitään sitä vastaan. Suojelusta pitää kuitenkin maksaa korvaus maanomistajalle.

Mitä virkistyskäyttöön tulee, on esimerkiksi Nynäsin aluetta käsitelty metsänhoitosuunnitelmien mukaan jo vuodesta 1916 lähtien. Se on Heinolan kaupungin ja Vierumäen parhaita virkistysalueita. Nynäs on osoitus siitä, että kun järkevästi ja pitkäjänteisesti hoidetaan metsiä, sopii metsä myös virkistyskäyttöön.

Virkistyskäyttö ei ole ristiriidassa järkevän metsänhoidon kanssa. Ristiriita tulee, jos metsälle ei tehdä mitään. Siellä eivät viihdy linnut, muut eläimet eivätkä ihmiset.

Metsänhoito ei tarkoita aukkohakkuita ja istuttamista yhdelle puulajille, vaan kunkin metsikkökuvion käsittelyä järkevällä tavalla, joko harventaen tai luontaisesti uudistaen.

Puun polttaminen työttömyyden hoitoa

Minusta puun poltto, tapahtuu se sitten voimalaitoksessa tai lahoamisen kautta metsässä, on huono vaihtoehto. Jos turvataan

mahdollisuudet harjoittaa metsätaloutta, on investoitava puun käyttöön. Puun polttaminen olisi vain mahdollisuus hoitaa työttömyyttä, ei bisnestä. Asiaa voidaan kokeilla, jos toimintaan voidaan ohjata esimerkiksi työttömyysrahoja, mutta ei se ratkaisu metsävarojen käyttöön ole.

Ainoastaan puun jalostaminen sellaiseen muotoon, että siitä saadaan vientituloja, on järkevää. Siihen nykyinen puunhinta antaa mahdollisuuden. Silloin on myös varaa käyttää metsiä virkistykseen ja luonnonsuojeluun.

Luonnonsuojelualueista ja myös niistä aiheutuvista kustannuksista voidaan sopia yhteisesti. Se, että puolet läänistä olisi ekolääniä, jossa olisi pelkästään suojeltuja alueita, ei voi olla kansantaloudellisesti järkevää.

Yhtiöt ovat hankkineet metsiä turvatakseen raaka-aineen saannin. Niiden yksipuolinen rauhoittaminen luonnonsuojelutarkoituksiin ei ole perusteltua. Suojeltavat alueet pitäisi valita etupäässä valtion metsistä. Niihin on 4,5 miljoonaa hehtaaria.

Metsiä pyritään käsittelemään järkevästi hyvän metsänhoitotavan mukaan. Harvenushakkuut esimerkiksi ovat tarpeellisia sen vuoksi, että niissä poistetaan sairaita ja vialliset puut, jotka levittäisivät tautia metsään. Metsien hoito, kuten sairaanhoitoakin, tähtää siihen, että poistetaan sairaita pesäkkeet. Jos ei tehdä mitään, ihminen kuolee tai metsä kuolee.

Väheneekö eliöstö?

Onko selvä, että eliöstö vähenee metsänhoidon seurauksena? Näin uskotaan, mutta siitä ei ole selvää näyttöä. Enemmän on näyttöä siitä, että jos metsässä ei tehdä mitään, se kuolee pystyyn eikä siellä viihdy mikään. Väitän, että riista viihtyy hoide-tussa metsässä jopa paremmin kuin ryteikössä ja pystyyn kuolevassa metsässä, aivan samoin kuin ihminen.

Toisaalta nykyisten metsänhoito-ohjeiden mukaan metsään jätetään sellaisia puita, joissa ötökät voivat viihtyä.

Myös ilmakehän kannalta on tärkeää, että metsät ovat elinvoimaisia. Olen vakuuttunut että metsiä hoitamalla saamme hyvän vihreän lopputuloksen, jossa sekä eliöstön, ihmisten ja eläinkunnan muutenkin on helppo tulla toimeen.

Tottakai tietty osa metsistä voidaan jättää hoitamatta, mutta se vaatii tietyt pelisäännöt. Jos metsää omistavalta luonnonsuojelijalta pyrittäisiin lunastamaan suojelutarkoituksiin metsiä vapaaehtoisesti tai ilmaiseksi, olen vakuuttunut, että se ei kävisi päinsä. Ei kukaan halua, että hänen omaisuuteensa kosketaan. Nykyisessä demokratiasa ei voi tulla kysymykseen, että otetaan pakolla eikä makseta mitään. Suojeluhalu kuitenkin on, koska tiedetään, että kaikkea puuta ei saada myydyksi.

Kansakunnan etu

Pitäisi aina ajatella kansakunnan etua. Ei meillä ole siitä iloa, jos olemme Euroopan syrjäkylä, jonka ainoa markkinointikeino on houkutella ihmisiä katsomaan kuolevia metsiä. Näin käy, jos puunkäytölle ei ole edellytyksiä.

Uskon, että luonnonsuojelun alueet pystytään hoitamaan järkevästi, kun niistä sovitaan. Tärkeintä on, että puun hinta ja metsäteollisuuden kustannukset ovat sillä tasolla, että tuotteet pystytään myös myymään. Siitä se lähtee.

Metsäteollisuus on joutunut taistelemaan ilman tukitoimia. Ympäristönsuojeluun on pistetty paljon rahaa. Se ei sinänsä ole lisännyt yhtään tonnia tuotantoa, mutta meillä on nyt siisti ympäristö ja Kymi-joki on yksi Suomen parhaista lohivesistä.

On pitemmän päälle ehkä metsäteollisuuden etu, että tuotattomat haarat on jouduttu ajoissa leikkaamaan eikä tukitoimenpiteillä ole tarvinnut pitää niitä yllä. Koska me pystymme tuottamaan puuta, kannattaa paperi tehdä täällä. Silloin siitä hyötyvät puunkasvatijat, niitä korjaavat ja myös puuta kuljettavat saavat oman siivunsa. ”

KONEOSASTON KEHITYSTYÖRYHMÄSSÄ

Hiotaan hommat rullaamaan

Oman osaston hengen ja toiminnan kehittämiseksi tehdään tehdaspalvelun koneosastolla uutterasti töitä. Eri ammattiryhmistä kootun kehitysryhmän kautta on koneosaston sekä sen asiakasosastojen välillä mahdollisuus vaikuttaa haluamiinsa asioihin.

Koneosaston korjaamo- ja asennuspalveluita edustavassa kehitysryhmässä keskustellaan ja keksitään parannusehdotuksia esiin tulleiden jokapäiväisten epäkohtien poistamiseksi. Kun asia on saatu ryhmän jäseniä ja eri asianosaisia tyydyttävään muotoon, esitetään valmis ratkaisumalli tehdaspalvelun johdolle.

Ryhmä on ollut toiminnassa viime keväästä lähtien. Tähän mennessä on valmiiksi saatu pikasorvauspalvelu ja hyvässä vauhdissa on myös henkilöiden puhelinhakujen parantaminen.

”Kyseessä ei ole mikään luottamusmiesten ja työnantajan välinen keskustelufoorumi – palat ja muut työehtosopimusasiat eivät tänne kuulu”, todetaan ryhmän syyskuisessa kokouk-

MELKEIN TUOKSUVA, LÄHES SYÖTÄVÄ

Lisää joustavuutta puhelinpalveluihin

Kymin Paperiteollisuus Oy:n puhelinvaihteen kautta välittään päivittäin noin 800 puhelua. Kymillä alaliittymiä on 950 ja henkilöhakulaitteita 250.

Ohivalintanumerot vähentävät kiireitä puhelinvaihteessa. Vaihteenhoitajat antavat numeroita asiakkaille aina tilaisuuden tullen ja toivovat, että osastokin jakavat niitä mahdollisuuksien mukaan.

Vaihdeverkon käyttöönotto mahdollistaa soittamisen alanumeroita käyttäen suoraan:

- Voikkaan paperitehtaalle
- Kymmene Oy:n pääkonttoriin Helsinkiin
- Schauman Woodille Lahteen
- Finnterminalsiin Kotkaan

"Alanumeroita pitää käyttää, jo pelkästään kustannussyistä, koska silloin puhelut kulkevat omassa vaihdeverkossa", kertoo puhelinasioista vastaava **Tuula Lipponen**.

Alanumeroa voi tiedustella oman vaihteen välittäjältä näppäilemällä 9.

Jos haluaa tiedustella alanumeroa toisen vaihteen (paikkakunnan) välittäjältä, käytetään seuraavia numeroita:

- Voikkaa 3299
- Helsinki 5299
- Lahti 6299
- Kotka 5999
- (Kuusankoski) 2299

Vaihdeverkon piiriin kuuluvia alanumeroluetteloita saa Tuula Lipposelta (puh 2231, memo LIPPOTU) tai **Arja Taimelalta** (puh 2218, memo TAIMEAR).

Kaukas Lappeenranta ei kuulu vaihdeverkkoon. Kaukaalle soittaessa näppäillään 4 sekä alanumero.

Privatel säästää NTM-puheluissa

Kymin puhelinvaihte on liitetty suoraan matkapuhelinkeskukseen. Vaihteen ja NMT:n välisten Privatel-puheluiden liikennemaksut ovat alhaisemmat kuin normaaleissa NMT-puheluissa.

Soitettaessa vaihteen alanumerosta NMT-puhelimeen Privatel-numero on 83 ja henkilön alanumero. Esimerkiksi, jos alanumero on 2314, Privatel-numero on 83 2314.

Ritva Salmi (takana vas.), Minna Saine, Irma Pukki ja Seija Andersson (edessä) vastaavat Kymin puhelinvälityksestä.

ro on 83 2314.

Kymin matkapuhelimista 24 on kytketty Privatel-palveluun. Numero näkyy sisäisessä puhelinluettelossa siten, että alanumeron eteen on merkitty 83.

Puhelu NMT-liittymästä Kymin vaihteen alanumeroon soimitaan valitsemalla 33 ja alanumero. NMT-liittymästä voi soittaa Kymin vaihteeseen valitsemalla 33 ja 9.

Privatel-puhelu NMT-liittymästä toiseen Privatel-numeroon soimitaan valitsemalla 33 83 ja alanumero (esim. 33 83 2314).

Puhelu yleisestä puhelinverkosta Kymin vaihteen kautta NMT Privatel-numeroon yhdistetään samalla tavoin kuin tavalinen puhelu.

Tavoitettavuustiedot ajan tasalle

Kymin vaihteessa työskentelee 3 puhelinvälittäjää **Seija Andersson, Irma Pukki ja Ritva Sal-**

mi. Sijaisena toimii **Minna Saine** ja tarvittaessa myös **Arja Taimela**.

Tavoitettavuuden kannalta on tärkeää, että henkilöt ilmoittaisivat poissaolostaan vaihteeseen. Ilmoituksen voi näppäillä suoraan LEEVI-järjestelmään omasta puhelimestaan, ilmoittaa soittamalla vaihteen numeroon 9 tai lähettää memolla puhelinvaihteen postilaatikkoon KYVAIHDE. Henkilöt, joilla on käytössään kalenterilista, voivat lähettää sen memolla vaihteeseen.

Soittopyynnöt välitetään vastaanottajille memolla. Sisäinen puhelinluettelo on siirretty memonilmoitustaululle KYTAULUT.

Puhelinvälittäjien toivelistalla on myös, että osastot ilmoittaisivat Kymillä työskentelevät ulkopuoliset yritykset sekä puhelinnumeron, jossa sen edustajat ovat tavoitettavissa. Sama pätee kokouksiin ja vierailuihin - nimiluettelo ja puhelinnumero, josta henkilöt tavoittaa.

Paperinarusta rakennettu maailma

"Mieleeni tuli heti, että tähän tilaan sopisivat pilarit", kertoo Maisa Turunen-Wiklund ensikäynnistään Suomen Paperitaidegalleriassa.

Maisa Turunen-Wiklundin Paperipilarit -näyttely on esillä Suomen Paperitaidegalleriassa, Kuusankoskella 24.1.1993 saakka.

Vaasalainen taiteilija toteutti näkemyksensä rakentaessaan näyttelyään. Gallerian keskelle, avaraa tilaa jakamaan, hän pystytti viisi mahtavaa pilaria. Ulkokuori on kuitenkin pettävä: sisältä pilarit ovat onttoja. Paperinarusta rakennettu pylväsrivi on todellisuudessa niin kevyt ja hentoinen, että kattoon viritetty siima pitää sitä pystyssä.

"Antiikin kreikkalaiset tavoittelivat täydellisyyttä pylviäitä rakentaessaan. Ei minusta ole heidän kilpailijakseen. Minun paperipilarini ovat erilaisia. Ne ovat hauraita ja puutteellisia. Mutta juuri se tekee niistä yksilöllisiä."

Pylväiden synnyttämää juhlan tuntua täydentävät paksut paperiköynnökset, jotka näyttävästi kiertävät gallerian seiniä. Kie-loin ja unikoin koristellut, suuret paperikranssit laskeutuvat portaikon ylle. Näyttelyvieras huomaa virittäytyvänsä lämpösiin joulun tunnelmiin.

Keskelle näyttelytilaa ripustettu, puretusta paperinarusta tehty suuri kehys sulkee sisäänsä alati muuttuvan taideteoksen.

"Kun aikoinaan opiskelin Taide-teollisessa oppilaitoksessa (nykyisessä korkeakoulussa), meille opetettiin, että töillämme täytyi olla jokin käyttötarkoitus. Kehyksellä on aina käyttöä. Mikä tahansa voi olla kehystetty: kuva, ihminen tai vaikka pelkkä ilma."

Maisa Turunen-Wiklund on liittännyt töihinsä palasia luonnosta: paperisermin runkona on koi-vun oksia ja vanhasta apteekkinarusta käsin kudottu verkko on täynnä pienen pieniä karpalon lehtiä.

Näyttelyn suuritöisimpiä ja kauneimpia teoksia on hehkuvan harmaa jākälämatto. Luonnon läsnäolon aistii niin voimakkaasti, että paperinarusta tehtyä mattoa koskettaessaan tuntee kätensä alla jākälän karheuden ja rosoisuuden.

Hehkuvan punaiset raparperinvarret osoittautuvat läheltä tar-

kasteltuina paperisiksi ja ontoiksi. Samoin on laita punajuurien ja porkkanoiden, jotka on katettu pöytään jänistä varten.

"Yllätin kerran jäniksen punajuurinaattien kimpussa. Se herkutteli niin hartaan näköisenä, etten hennonnut ajaa sitä pois-kaan. Niinpä tähän näyttelyyni katoin jänikselle oman juurikas-pöydän."

Maisa Turunen-Wiklundin hennot, hienosävyiset paperikukat ovat saaneet julkista kiitosta osakseen. "Onnitteluni paperikukkasin" palkittiin kunniakirjalla Suomi muotoilee -näyttelyssä vuonna 1991. Parhaan tunnustuksen taiteilija koee kuitenkin saaneensa nuorelta, tunteamattomaksi jääneeltä taiteen ystävältä.

"Tämä 'Ruusu kukkii' -niminen työ on ollut esillä aiemminkin. Eräs pieni poika tutustui tuolloin näyttelyyn lapsiryhmän mukana. Hän halusi välttämättä pysähtyä lepäämään kukkivan ruusupensaan juurelle. Aikansa istuttuaan ja katseltuaan hän nousi, meni valvojan luokse, nykäisi tätä hihasta ja kuiskasi: "Tiedätkö, ne melkein tuoksuvat!" Se oli kaunein kiitos, mitä taiteilija työstään voi saada."

Teksti ja kuva: Pia Lindroos

Maisa Turunen-Wiklund kattaa herkkupöydän jänikselle.

sessä. Kehitystyöryhmään kuuluvat koneosaston suurimpien ammattialojen edustajat. Vetäjänä ja työnantajan edustajana on **Kari Huovila**, työnjohtoa edustaa **Osmo Pekkalin**, hitsaus-levypajaa **Tuomo Kumpu** ja **Hannu Kuusisto**, viilaamoja **Tapio Koskinen** ja koneistusta **Simo Virtala**.

Toiminnallaan he pyrkivät ke-

Kehitystyöryhmään kuuluvat vas. Kari Huovila, Osmo Pekkalin, Tuomo Kumpu, Simo Virtala, Tapio Koskinen ja Hannu Kuusisto.

hittämään osastonsa kilpailukykyä unohtamatta omaa väkeä ja sen viihtyvyyttä. Koneosaston asiakkaina ovat pääasiassa tuotantolaitosten kunnossapitoryhmät sekä projektitoiminta.

Miehet kertovat, että korjaamoissa on suhtauduttu erittäin kiinnostuneesti ryhmän työhön. Kokouksia on jatkuvasti saatu runsaasti parannusehdotuksia ja siellä käsitellyistä asioista kysellään paljon.

Kuluvan vuoden aikana korjaamoiden toiminta on heidän mielestään muuttunut selvästi parempaan suuntaan. Isoja pitkäkestoisia töitä, jotka aiemmin

teetettiin ulkopuolisilla, on tulut omalle väelle.

Tapio Koskinen uskoo, että kehitystyöryhmän toiminta on osaltaan tukenut myös tehdaspalvelun säästötavoitteiden toteutumista.

Kehitystyöryhmässä olevat toivot saavansa osastonsa asiakkailta palautetta mm. siitä, jos jokin työ on tullut esimerkiksi odotettua kalliimmaksi.

Sorvauspalvelu

Syyskuussa kehitystyöryhmän aloitteesta käynnistettiin sorvauspalvelu, joka toimii kokeiluluonteisena vuoden loppuun asti.

"Se lähti liikkeelle siitä, että kyseistä palvelua tarvitsevat valittivat jonkin pienen sorvaustyön tekemisen olevan turhan monivaiheista ja kankeaa", Kari Huovila kertoo.

Kehitystyöryhmässä asia käsiteltiin kuuntelemalla kaikkia mahdollisia osapuolia. Ratkaisuksi keksittiin sorvauspalvelu, jossa yksi koneistaja viikottain vastaa päivän aikana pienistä sorvaustyöistä. Pikaista sorvauspalvelua tarvitsevat asioivat suoraan hänen kanssaan esittämällä työleen kustannusnumeron.

Miehet korostavat, että sorvauspalvelu ei ole tarkoitettu

MEMO-NURKKA

Oikeuksista ja velvollisuuksista

■ Memon sanomamäärät ovat kesän hiljaisen kauden jälkeen taas kasvaneet. Syyskuun lopussa memon käyttäjiä oli reilut 3 900 ja sanomia lähetettiin noin 135 000. Tässä yhteydessä lienee syytä palauttaa mieliin myös memoilijan oikeudet ja velvollisuudet.

Jokaisella Kymmene-konserniin kuuluvalla päätteen tai mikron käyttäjällä on oikeus perustaa itseään varten memo-postilaatikko. Noudata memon käytössä samoja hyviä tapoja kuin puhelimesta ja kirjeenvaihdosakin.

Postilaatikostasi voit lähettää työtehtäviin liittyviä viestejä muille sähköpostin käyttäjille. Voit lähettää myös teleksejä ja telefakseja, kunhan sovit asiasta esimiehesi kanssa.

Jos sinulle tulee sellaista postia, joka ei sinulle kuulu – esimerkiksi osoite on virheellinen – palauta posti henkilölle, jolta sen sait. Näinhän palautetaan tavallinen kirjepostikin. Tällöin virheellinen osoite tulee myös lähettäjän tietoon.

Muista lukea sähköpostisi päivittäin vähintään kolme kertaa. Jos olet poissa, kirjoita poissaoloviesti Memoon. Voit määrittää itsellesi myös sijaiskäyttäjän, joka katsoo postisi poissaollessasi.

Memo-kalenteri on myös syytä pitää ajan tasalla. Anna kalenterisi luku-oikeudet mahdollisimman monelle – suosituksemme on, että annat oikeudet kaikille konsernin memon käyttäjille. Näin helpotat yhteistä ajankäytön suunnittelua.

Kerttu Rossi

Ydinjätenäyttely teollisuusoppilaitoksessa

■ Teollisuuden Voima Oy:n, Imatran Voima Oy:n ja Perusvoima Oy:n toteuttama ydinjätehuollosta kertova näyttely vieraili Kymin teollisuusoppilaitoksessa 4.-10.11. Näyttely kiertää 50 paikkakunnalla joulukuuhun saakka.

Suomi, Energia ja Sähkö -näyttelysarjaan kuuluvassa näyttelyssä on kuvattu julisteiden avulla lähinnä ydinvoimaloiden uraanipolttoaineen elinkaarta. Se alkaa uraanimalmin louhimisesta kalliosta jatkuen käytetyn uraanin palauttamiseen takaisin kalliioon.

Ydinjätehuollon toteuttaminen on yksi maamme pitkäjänteisimmistä hankkeista. Ydinjätteselvitykset Suomessa aloitettiin aikaisemmin kuin sähkön tuottaminen ydinvoimalla.

JÄRKYTTÄVÄÄ TAPAHTUMAA EI UNOHDA KOSKAAN

Psykologisesta jälkihoidosta apua

Järkyttävän tapahtuman muisto ei koskaan häviä, mutta puhumalla ja tilanteita läpi käyden yhdessä toisten kanssa voidaan helpottaa omaa oloa ja edistää toipumista.

■ Voikkaalla järjestettiin marraskuun 11. päivän tehdaspalokuntien ja ensiapuryhmien koulutustilaisuus, joka perustui aiemmin syyskuussa Voikkaan tehtaalla järjestettyyn suuronnettomuuden yhteistoimintaharjoitukseen. Itse harjoitukseen liittyvien videon ja palautekeskustelujen lisäksi kuultiin työterveyspsykologi **Rea Salovaara-Simolan** puheenvuoro aiheesta 'Kriisitilanteiden psykologinen jälkihoito'.

Psykologista jälkihoitoa on onnettomuuden jälkeen järjestetty tapaaminen, jossa onnettomuudessa mukana olleilla on mahdollisuus keskustella kokemuksistaan yhden tai useamman asiantuntijan ohjauksessa.

Suomessa tähän Yhdysvalloissa kehitettyyn hoitomuotoon on vasta viime vuosina kiinnitetty huomiota. Kymillä tämä oli ensimmäinen kerta, kun työterveyshuollon järjestämään koulutukseen oli liitetty mukaan psykologinen jälkihoito. Jatkossa aiheesta tullaan kuulemaan ensiavun kertauskursseilla.

"Vaikka järkyttävän tapahtuman muisto ei koskaan pyyhkiydy kokonaan pois, niin puhuen ja tilanteita läpi käyden toipuminen alkaa nopeammin", Rea Salovaara-Simola kertoo.

Hän jatkaa, että psykologista jälkihoitoa vaativia arvaamatto-

Rea Salovaara-Simola (vas.) kertoi kriisitilanteiden psykologisesta jälkihoidosta Voikkaan mestarikerholla järjestetyssä tehdaspalokuntien ja ensiapuryhmien koulutustilaisuudessa.

mia ja yllättäviä tapahtumia voivat olla suuronnettomuudet ja katastrofit, läheisen äkillinen kuolema, itsemurha, liikenneonnettomuudet, työtapahtumat, työtoverin kuolema tai vakava vamma sekä yleensäkin suurta tunnerasitusta tuovat tapahtumat.

Yhteisessä istunnossa, joka tulisi järjestää 1-3 vuorokauden kuluttua tapahtumasta, käydään läpi onnettomuus ja sen aiheuttamat muistikuvat, ajatukset ja tuntemukset - tilanne eletään uudelleen. Onnettomuudet koskettavat uhrien lisäksi myös heidän omaisiaan ja läheisiään, pelastustoimeen osallistuneita, hoitohenkilökuntaa ja silminnäkijöitä. Jälkihoito on tarkoitettu kaikille heille joko yksilöinä tai ryhmänä. Istunnossa on ohjaajana kriisihoitoon koulutettu hen-

kilö, tai ohjauksesta saattaa vastata myös erityinen kriisiryhmä.

Omasta kokemuksesta puhuminen ehkäisee jälkivaikutuksia, joita vaikeasta tilanteesta tavallisesti seuraa. Näitä mahdollisia jälkivaikutuksia ovat mm. piinaavat muistikuvat, syyllisyys, nukkumisvaikeudet, erilaiset mielialahäiriöt, pelot tilanteen toistumisesta ja keskittymisvaikeudet.

Hoidon tavoitteena on antaa osallistujille myös yhteenkuuluvuuden tunnetta sekä saada selville henkilöt, jotka tarvitsevat lisähoitoa.

Psykologinen jälkihoitotyö, kuten muikin kriisityö on osa Kymin työterveyshuollon palveluita. Kriisihoitoon asiantuntijana on psykologi Rea Salovaara-Simola, johon voi näissä asioissa ottaa yhteyttä.

UUODEN PALOMIES

Parasta on auttaminen

Kymin Tehdaspalokunnan tämänvuotinen vuoden palomies on kirvesmies Reino O. Jokinen Kymin rakennusosastolta. Pian 35 vuotta kestäneeseen tehdaspalokuntalaisuuraan mahtuu monenlaisia tapahtumia, mutta päällimmäisenä kannustimena on ollut muiden auttaminen.

■ "Tässä maailmassa täytyy ajatella muutakin kuin rahaa. Auttaminen on aina miellyttänyt. Lisäksi palokunnassa on ja on ollut kautta vuosien hyvä henki", Reino Jokinen tuumii.

Alunperin sysäys palokuntaan liittymiseen tuli nuoruudenystävältä. "Homma on muuttunut melkoisesti. Muutos olisi ollut vielä paljon rajumpi, jos olisin liittynyt jo 10 vuotta aiemmin."

Ensimmäinen kohdalle sattunut paha tulipalo oli Verlan tehtaan hiomossa 50-luvun lopulla. Hälytyksiä on vuosien varrella kertynyt tuhansia ja palojen yksityiskohdat muutamia poikkeuksia lukuunottamatta eivät ole jääneet mieleen.

Mieleenpainunut tapaus oli Kuusaansaaren peroksiditehtaan

Reino O. Jokisen tehdaspalokuntalaisura on pian kestänyt 35 vuotta.

räjähdyksessä ja tulipalo 60-luvun alussa. "Se oli sinä yönä kolmas lähtö. Olimme sammutelleet ukosen aiheuttamia paloja kah-

desti ja palomestari varoitti, että ei kahta ilman kolmatta. Toinen, mikä on jäänyt mieleen, oli työskentely 30 asteen pakkasessa Kymintehtaan aseman lähistöllä. Sammutimme asuinrakennusta, jonka yläkerran asukka nukkui niin sikeästi, ettei mennut herätä. Mies taisi säikähtää kunnolla vasta, kun hänet vietiin ambulanssiin. Ilma oli niin kylmä, että sammutusletkut meinasivat jäätyä."

Ratkaisevin muutos TPK:n kannalta oli kaupungin oman palokunnan perustaminen. Sen jälkeen lähdöt tehdasalueen ulkopuolelle ovat vähentyneet selvästi. Nykyisin harjoittelussa keskitytäänkin pääasiassa tehdasalueen tapahtumiin. "Toiminta ei ole pelkästään sammuttamista, vaan palo- ja pelastustoimintaa. Harjoittelu jakautuu tasapuolisesti tulipalojen sammuttamiseen ja vaarallisten aineiden torjuntaan", Reino Jokinen muistuttaa.

Kymin TPK valitsee vuoden palomiehen tunnustukseksi ansiokkaasta toiminnasta. Vuoden palomies -kiertopalkinnon lahjoitti Kuusaankosken palolautakunta vuonna 1985 tehdaspalokunnan täyttäessä 80 vuotta.

ELÄKKEELLE

Kymmene Oy

■ Johtaja **Reino Soila** teknillisestä hallinnosta (erikoisprojektit) on jäänyt eläkkeelle 31.8.1992. Konsernihallinnosta on jäänyt eläkkeelle osakerehterin hoitaja **Eila Luotomaa** (19 palveluvuotta).

Kymin Paperiteollisuus Oy

■ Vuoroautomaatioasentaja **Risto Henttu** automaatio-osasto (39), rakennusmestari **Jorma Laine** rakennusosasto (39), vahvistamistari **Reijo Mauno** teollisuusoppilaitos (42), puhelunvälittäjä **Kirsti Rakkola** konttorihallinto (17).

Kaukas Oy

■ Puunkäsittelijä **Vuokko Ete-läpää** Vo puuhiomo (25), paperitehtaan työntekijä **Pekka Kar-naattu** Vo paperitehdas (21), jakelun esimies **Matti Lulu** Vo varastopalvelu (41), vuoromestari **Kalevi Pellava** Vo puuhiomo (46), sähköasentaja **Kari Toivola** Vo sähköjaos (7).

KIITOKSET

Parhaimmat kiitokseni vuosien yhteistyöstä ja osakseni tulleetta huomaavaisuudesta.

Teuvo Tanska

Lämmin kiitos merkkipäivääni muistaneille.

Oiva Rasimus

Lämmin kiitos muistamisesta eläkkeelle jäämiseni johdosta.

Pertti Hyrynen

Kiitos kaikille yhteistyöstä 30-vuotisessa kuljettamisessa sekä muistamisesta siirtyessäni har-rastusteni pariin.

Pertti Vesanen

Työelämän kielidiplomi

Kansainvälisen kaupan koulutuskeskus, FINTRA on laatinut yhdessä Jyväskylän yliopiston kanssa vaativan kielikokeen työelämässä mukana olevien kielitaidon mittaamiseen.

Viisituntisessa kokeessa mitataan kielitaidon kahdeksaa eri osa-aluetta: puheen ymmärtämistä, puhumista, tekstin ymmärtämistä, kirjoittamista, ään-tämistä, puheen sujuvuutta, kielien sopivuutta tilanteeseen sekä kielioipin ja sanaston hallintaa.

Työelämän kielidiplomin on aiemmin voinut suorittaa englannin ja saksan kielissä ja tästä syksystä lähtien myös ruotsissa. Ensimmäisen ruotsin kielen diplomini suoritti Kymin Paperiteollisuus Oy:n arkistopäällikkö **Juhani Järvi**.

Voikkaan PK 18:lle tuotantoennätys

■ Voikkaan paperitehtaan PK 18 ajoi lokakuussa uuden kuukausituotantoennätys 14 520 tonnia. Edellinen kuukausituotantoennätys oli viime elokuulta 13 629 tonnia.

KUOLLEITA

Veli Colérus

Kymiyhtiön sisäisen tilintarkastusosaston toimintaa vuoteen 1973 saakka johtanut ekonomisti Veli Colérus kuoli 14. lokakuuta kotonaan Helsingissä. Hän oli syntynyt Somerolla 5. kesäkuuta vuonna 1908.

Veli Colérus tuli ylioppilaaksi vuonna 1930 Porin ruotsalaisesta yhteiskoulusta ja valmistui ekonomiksi kaksi vuotta myöhemmin Helsingin kauppakorkeakoulussa. Hän suoritti alemman oikeustutkinnon vuonna 1938 Helsingin yliopistossa.

Toimittuaan Haapakosken Tehdas Oy:ssä kassanhoitajana ja Tampereen Triko Oy:ssä pääkirjanpitäjänä ja kassanhoitajana Colérus tuli vuonna 1939 tilintarkastustoimisto C.J. Idmanin palvelukseen. Hän suoritti vuonna 1943 KHT-tutkinnon ja perusti oman tilitoimiston vuonna 1946. Toimisto muutti Helsinkiin seuraavana vuonna, kun Colérukselle oli tarjottu tilaisuus hoitaa Kymiyhtiön valvontatilitarkastusta.

Veli Colérus toimi yhtiön sisäisen tilintarkastusosaston päällikkönä eläkkeelle jäämiseensä eli vuoteen 1973 saakka. Toimi tarjosi hänelle mahdollisuuden sisäisen tarkastuksen kehittämiseen ja alan kansainväliseen järjestötoimintaan. KHT-tilintarkastajien yhdistyksen hallituksessa ja sekä Senioritilintarkastajien yhdistyksen hallituksessa pitkään toiminut Colérus oli sisäisen tilintarkastuksen uranuurtaja maassamme. Hän vastaanotti Suomen Leijonan ritarikunnan ritarimerkin vuonna 1973 ja vuonna 1989 Keskuskauppakamarin kultaisen ansiomerkin 50 vuoden toiminnasta ammattimaisena tilintarkastajana.

Edellisen lehden ilmestymisen jälkeen tietoomme tulleet kuolleet eläkkeensaajat: Eino Koski, 67, Ky konekorjaamo (21.10.), Eino Parvinen, 75, Vo höyry (2.10.), Eero Viren, 71, Ky konekorjaamo (25.10.).

Yleinen verenluovutus Kuusankoskella

Maanantaina 16.12. klo 11-17 Kansantalolla. Tervetuloa - sinunkin panostasi tarvitaan! Kahvitarjoilu.

Järj. SPR:n Kuusankosken naisjaosto

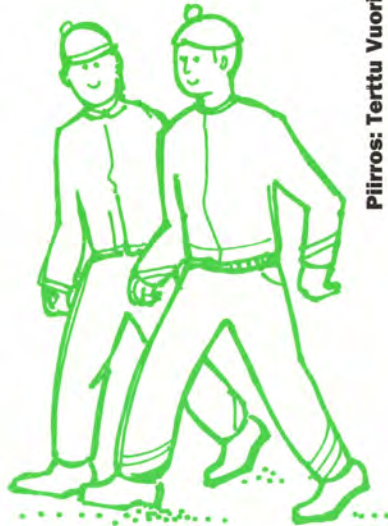
Kävelytesti jo 5-vuotias

Koko kansan kävelytestiä alettiin kehittää UKK-instituutissa vuonna 1986. Kehittämistyön tarkoituksena oli tutkia kävelyliikunnan toistettavuutta ja kävelyn mahdollista käyttöä kuntotestinä.

Testi oli ensiesittelyssä 1987 niin kotimaiselle kuin kansainväliselle yleisölle ja on tämän jälkeen ollut esillä useissa kansainvälisissä liikuntatieteiden, terveyden edistämisen ja kuntoliikunnan kongresseissa ja konferensseissa. Kotimainen ja kansainvälinen kiinnostus kävelytestiin on osoittanut, että tällaisia kunnonmittareita tarvitaan ja niitä tulee edelleen kehittää. Kävelytestistä kertoi LitM Raija Laukkanen Hämeenlinnassa 11.-12.11. kokoukseen Kuusankosken tehtaitten liikuntayhdyshenkilöille.

Kun vertailuja on suoritettu Cooperin testin ja UKK-instituutin kehittämän kävelytestin välillä, voidaan todeta, että:

- kävely sopii kuormittavuudeksi kuntotestiin,
- 2 km:n kävelyyn ja yksinkertaisiin oheistutkimuksiin perustuva hapenkulutuksen en-

Piirros: Terttu Vuorio

Kävelytestissä kävellään tasisella tiellä reipasta vauhtia 2 km. Heti kävelyn päätyttyä mitataan kävelijän syke. Kuntoindeksi lasketaan yhtälöstä, jossa tekijöinä ovat kävelyaika, syke, ikä ja suhteellinen paino. Sukupuolten erot huomioidaan. Kuntoluokkia on viisi.

18.00. Esillä sääntöjen määräämät asiat, vierailijana Pentti Keurulainen Metallityöväenliitosta. Tervetuloa kokoukseen! Toimikunta

Kuusankosken Teollisuustoimihenkilöt

Kymin työpaikkaosaston kokouksessa 20.10. valittiin teollisuustoimihenkilöiden luottamusmieheksi v. 1993-94 Eija Kurto ja hänen varalleen Satu Silvon.

Kuusankosken Teollisuustoimihenkilöt r.y:n puheenjohtajaksi vuodeksi 1993 valittiin Irma Pukki ja johtokuntaan: Anne Lihvonen (Tuula Leppäranta), Maija Uronen (Liisa Sihvola), Mervi Laitinen (Sinikka Salakka), Kaija Arvelin (Marja-Liisa Jurvanen), Kaija Vierros (Paula Järvisalo), Seija Ämmälähti (Senja Erjansalo), Terttu Korpelainen (Ulla Ristola), Raija Kaarna (Kirsi Siren), Satu Silvon (Irja Halme), Eija Kurto (Helena Lukkarinen).

MERKKIPÄIVÄT

60 v Viilaaia Teuvo Vanhalakka Voikkaan koneosastolta täyttää 60 vuotta 2.12. Matkoilla.

nakkomalli on riittävän luotettava keskikuntoisille ja ylipainoisille henkilöille. Luotettavat tulokset edellyttävät harjoituskävelyä. Kävelyvauhdin tulee olla vähintään 70 % maksimisyykestä.

Kävelytesti on sosiaalisesti hyväksytty, turvallinen ja edullinen menetelmä kuntotestiksi joukkomittauksiin.

Kuusankosken tehtaitten liikuntayhdyshenkilöille opetettiin kävelytesti ensimmäisen kerran opintopäivillä Lepolammella syksyllä 1988. Toisen kerran testiin perehdyttiin syksyllä 1990 Verlassa ja nyt kolmannen kerran Hämeenlinnassa. Jokaisella kerralla on opettajana ollut Raija Laukkanen, joka on yksi tämän testin kehittäjistä.

Talvinen aika ei ole testin tekemiselle suotuisa, mutta kevään koittaessa, ottakaapa yhteys lähimpään liikuntayhdyshenkilöön testin järjestämiseksi. Hän saa henkilöstöpalvelusta tarvittavat tulostuskortit, sykemittarit sekä "korpu" kunkin henkilökohtaisen kunto-ohjelman laatimiseksi.

Teksti: Leo Silén

HENKILÖUUTISIA

Kymin Paperiteollisuus Oy

Tuula Järvinen

Anja Kujala

Markkinointi

Kymin markkinoinnin organisaatiossa ovat 1.9.1992 astuneet voimaan seuraavat nimetykset:

Merkonomi Tuula Järvinen on nimitetty varastopalvelunhoitajaksi tehtäväänään päällystämättömien rullien varastopalvelu. Hän raportoi myyntipäällikkö Ruut Nyysöselle.

Yo-merkonomi Anja Kujala on nimitetty MG-laatuun myyntisihteeriksi. Hän raportoi myyntipäällikkö Raija Taurulle.

Kymin paperitehdas

Teknikko Kari Sirén, 48, on nimitetty 1.10.1992 hiomon käyttöteknikoksi.

Teknikko Kari Helminen, 38, on nimitetty 1.10.1992 PK 8:n vuoromestariksi.

Muutoksia sahateollisuudessa

Kymmene-konsernin sahateollisuuden koordinoimista ja strategisesta suunnittelusta vastaava johtaja, ekonomisti Ossi Salmenkivi jää eläkkeelle 31.12.1992. Hän on toiminut vuodesta 1972 lähtien Kaukas Oy:n mekaanisessa metsäteollisuudessa, vuosina 1985-91 sen toimialajohtajana.

Vuoden 1993 alusta konsernin sahateollisuuteen perustetaan ohjausryhmä, jonka puheenjohtaja on Kymmene Oy:n toimitusjohtaja Martin Granholm ja muut jäsenet Schauman Wood Oy:n toimitusjohtaja Risto Lähteenmäki, Kaukas Oy:n sahateollisuuden johtaja Seppo Kangas, Wisaforest Oy Ab:n sahateollisuuden johtaja Ingmar Sjöblom, Schauman Wood -konsernin sahayhtiöiden toimitusjohtaja Martti Iso-Kuusela sekä puunhankinnan edustus. Operatiivisesta toiminnasta vastaa perustettava johtoryhmä, jonka puheenjohtaja on Seppo Kangas ja jäsenenä Ingmar Sjöblom, Martti Iso-Kuusela ja Schauman Wood Oy:n kaupallinen johtaja Paavo Ojanpää. Samalla Seppo Kankaalle siirtyy osa Ossi Salmenkiven hoitamista tehtävistä.

Schauman Wood -konserni siirtää vuoden 1993 alusta sahayhtiöitensä Heinolan Aihio-tuote Oy:n ja Kuopion Saha Oy:n vientimarkkinoinnin Kaukas Oy:n sahateollisuudelle. Sahayksiköiden toiminta säilyy ennallaan eikä järjestely aiheuta henkilömuutoksia.

Avustuskassa tiedottaa

Kokouskutsu

Kuusankosken Tehtaitten Avustuskassan varsinainen kassankokous pidetään torstaina 26. marraskuuta 1992 klo 18 Yksyksissä, os. Niementie 5, Kuusankoski.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen 37§:ssä mainitut marraskuun kassankokoukselle kuuluvat asiat.

Avustuskassan hallitus

Yt-elimien henkilövalinnat

Tänä syksynä ammattiosastoissa ja -järjestöissä valitaan jälleen luottamushenkilöt yhteistoiminta-elimisiin. Henkilövalinnat on ilmoitettava hallinto-osastolle Anna-Maija Auviselle joulukuun loppuun mennessä. Uusi yt-organisaatio on voimassa v. 1993-94.

52 VSK • NRO 11/1992

UUTIS KYMI

KYMIN PAPERITEOLLISUUS OY:N JULKAISU

Toimitus: Kymin Paperiteollisuus Oy, tiedotus ja markkinointipalvelu, 45700 KUUSANKOSKI. Puh. vaihde (951) 4021, teleksi 52211 kymco sf, telekopio (951) 402 2186. Memotunnus KYTIED. ■ Päätoimittaja: Reijo Virta, puh. (951) 402 2168, toimitussihteerit Kimmo Rekimies, puh. (951) 402 2169, toimittaja: Irma Niemi, puh. (951) 402 2173, valokuvaaja: Tuomo Pitkänen, puh. (951) 45 068. ■ Osoitteenmuutokset: Terttu Niilo-Rämä, puh. (951) 402 2167. ■ Kirjapaino: Kouvolan Painotalo Oy, Korjalankatu 25, 45130 KOUVOLA, puh. vaihde (951) 371 1501. ■ Paperi: Griffin KymexCote 115 g/m². ■ ISSN 0358-416X. ■ Lehden seuraava numero ilmestyy 18.12. Lehteen tarkoitettua materiaalia on oltava toimituksessa viimeistään 7.12. klo 16.00.

KYMIN PAPERITEOLLISUUS
Kymmene

Kymille kotimainen asiakaslehti

Kymin Paperiteollisuus Oy tehostaa paperiin ja sen käyttöön liittyvän tiedon välitystä aloittamalla uuden kotimaisen asiakaslehden julkaisemisen. Laadun Takaa -nimisen lehden ensimmäinen numero ilmestyi lokakuun lopulla.

Lehteä jaetaan paitsi painolaitoksille ja suurille paperia käyttäville yhteisöille myös avainhenkilöille, jotka joutuvat työssään valitsemaan paperia eri käyttötarkoituksiin. Tällaisia Kymin sidosryhmiä ovat mm. mainostoimistoväki ja yrityksissä markkinointiin liittyviä päätehtäviä tekevät.

Laadun Takaa -lehti pyrkii opastamaan Kymin asiakkaita

oikean paperin valinnassa eri käyttökohteisiin ja painottaa paperitiedon ja painotekniikan minimitason hallinnan tärkeyttä. Lehti tarjoaa palstatilaa myös paperin valmistukseen ja käyttöön liittyvälle keskustelulle.

Laadun Takaa -lehden painosmäärä on noin 10 000 kappaletta. Lehti, jonka päätoimittajana on johtaja **Eero Niinikoski**, toimitetaan Kymin tiedotus- ja markkinointipalveluosastolla. Taitosta, ulkoasusta ja piirroksista vastaa Mainostoimisto Lounatuuli Oy.

Ulkomaista asiakaslehteä Kymin on julkaissut vuodesta 1976 lähtien. Lehden nykyinen nimi on Kymi Review.

Venäläiset lottoavat Kymin paperilla

Suosittua rahapeliä lottoa on lokakuun alusta lähtien ollut mahdollista pelata myös Moskovassa. Lottoon osallistuvat venäläiset ruksaavat voitonnumeroiksi arvaamiaan lukuja Kuusankoskella valmistetulle paperille.

Loton ovat Venäjälle tuoneet kreikkalaiset liikemiehet, jotka järjestävät samanlaisia rahapelejä myös Kreikassa ja Kyproksella. Venäläiset lottokupongit painetaan kreikkalaisessa Inform P. Lykos -painotalossa.

Lotoissa käytettävän Kymin jatkolomakepaperin välittää painolaitokselle Kymmene Oy:n

Kreikassa toimiva agentti Panos Antonopoulos.

Loton järjestämiseen osallistuu myös Venäjän olympiakomitea, jolle ohjautuu jokaisen kierroksen vaihdosta 30 prosenttia. Venäläisille olympiavoittajille on loton ansiosta luvassa ylimääräiset stipendit.

Lottoa pelataan käytännön syistä toistaiseksi vasta Moskovassa, vaikka peliä on mm. televisiomainoksin tehty tutuksi koko maassa. Laajentumisen myötä maassa on tiedossa isoja voittoja, sillä Venäjällä on asukkaita noin 150 miljoonaa.

Jatkoa etusivulta.

Laadun ...

kehittämismittari. "Näin pystymme varmistamaan, että meillä on edellytykset ja riittävät ohjauskeinot valmistaa tasalaatuista tuotetta asiakkaan vaatimusten mukaisesti."

Sisäinen auditointi on jatkuva prosessi. Koko laatuajatus on tullaan käymään läpi vuosittain. "Tähän mennessä auditointi on sujunut rakentavassa hengessä ja meillä on hyvä pohja, josta lähteä kehittämään laatu- ja ympäristötoimia. Mitään kovin dramaattisia muutoksia tehtaan toimintoihin ei ole näkyvissä, emmehän enää olisi olemassa, jos emme olisi osanneet tehdä suunnilleen oikeita töitä jo aikaisemminkin. On kuitenkin pidettävä mielessä, että laadun tekemi-

nen on jatkuvaa kehittämistyötä, jossa keskitytään olennaiseen ja pyritään myös karsimaan ylimyöntejä. Sen avulla pystymme pitämään yllä yhtiön kilpailukykyä", Lasse Leppänen tuumii.

Sisäisten laatuauditointien valmistuttua Suomen Standardisoimisliitto (SFS) tulee ensi vuoden alussa tekemään paperitehtaan ISO 9002 -laatu- ja ympäristöauditoinnin, jonka perusteella tehdas voi saada laatusertifikaatin. Sertifikaatti on puolueeton todiste asiakkaalle siitä, että tehtaalla on toimiva laatu- ja ympäristöjärjestelmä ja että tehdas pystyy toimittamaan jatkuvasti asiakkaan vaatimusten mukaisia tuotteita.

"Tavoitteena tasainen laatu"

Pituusleikkurinkäyttäjät **Olle Hautala** oli mukana laatimassa pituusleikkurin työvaiheita koskevaa laatuajatusjärjestelmän osuutta.

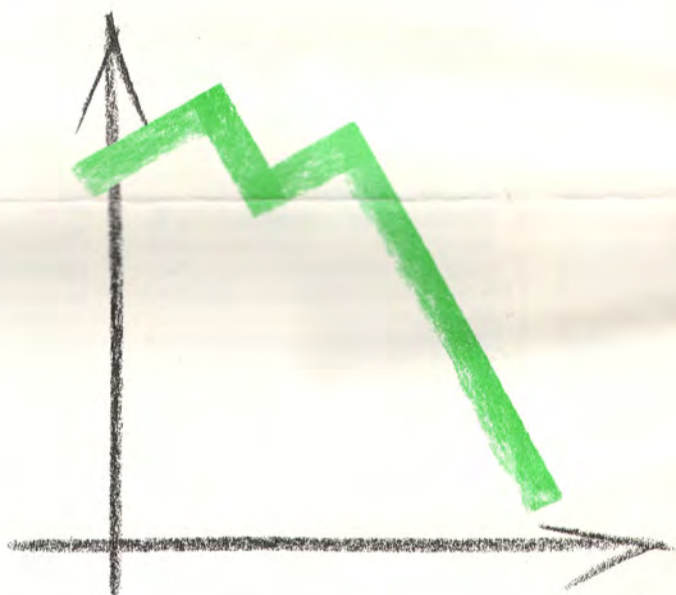
"Tavoitteena on, että jokainen tekisi työvaiheet samalla tavoin. Paljon on tietysti itsestään selvyyksiä, mutta niidenkin osalta pitää terästyä. Huomiota on kiinnitetty mm. siihen, että rullien leveydet ja halkaisijat ovat juuri kohdallaan.

Yleiset laatu- ja ympäristökriteerit on melko helppo muistaa,

mutta erityisen tarkkana on oltava tilauskohtaisissa määräyksissä - joillain asiakkailla on omat vaatimuksensa mm. karvintekomateriaaleista.

Eniten laatuajatusjärjestelmä on käytännössä vaikuttanut näytteenottoon. Aikaisemmin näytteet otettiin nelisen kertaa vuorossa, nyt ne otetaan joka tampuurista.

Tärkeintä meidän kannaltamme on hallita laatu- ja ympäristökriteerit.

Olemme vähään tyytyväisiä.

Aina ei tarvitse olla "käyrä korkealla".

Ja suunta säilyy.

Tuotanto- ja tuotekehitystyö sekä investoinnit kantavat hedelmää. Päästökäyrät laskevat. Siitä osoituksena pohjoismainen ympäristömerkki - koko tuotevalikoimallamme. Koko tuotantomme, kaikki paperimme valmistetaan mahdollisimman vähän ympäristöä kuormittaen, kuukaudesta toiseen, 24 tuntia vuorokaudessa.

404 012
Alhaiset päästöt valmistuksessa
Hienopaperin kobballa ympäristömerkin myöntämisen edellytyksenä ovat alhaiset päästöt ilmaan ja veteen.

KYMIN PAPERITEOLLISUUS
KYMMENE

Kymin Paperiteollisuus Oy, 45700 Kuusankoski, Puh. (951) 4021, Telefax (951) 402 2203

Kymin ympäristöystävällisyydestä ja joutsenmerkistä kertova ilmoitussarja on käynnistynyt. Kauppalehti, Mainosuutiset ja Mark-lehti on valittu ilmoituskanaviksi Suomessa. Näin tavoitetaan mahdollisimman moni paperinostaja, painotalon edustaja ja suunnittelija. Ruotsissa, Norjassa, Saksassa, Ranskassa ja Englannissa sama ilmoitussarja ilmestyy perialan ammattilehdissä.